

"LIETUVA" SAVAITINIS LAIKRAŠTIS
Išleistas kas penktadienį, Chicago, Ill.
Prenumerata metams: \$2.00
Savienysoje Valstijose: \$2.00
Kanadoje ir Meksikoje: 2.50
Kitose vietose: 3.00
Prenumerata apmokama iš viršaus. Prenumeratoriui išsiųsti bus duomenys apie laikraštį, ne mažiau kaip du mėnesiai. Viena adresu: A. OLSZEWSKI, 3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

THE LITHUANIAN WEEKLY "LIETUVA"
Published every Friday at Chicago, Ill.
Yearly Subscription rates:
In the United States: \$2.00
Canada and Mexico: 2.50
To Foreign Countries: 3.00
Advertising rates on application. Address all communications to publisher: A. OLSZEWSKI, 3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Nr. 38 CHICAGO, ILL., PENKTADIENIS 23 d. Rugsėjo (September), 1910 m. Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office at Chicago, Illinois, under Act of March 3rd, 1879. Metas XIX

POLITIŠKOS ŽINIOS. MASKOLIJA.

Maskolijos valdžia neužsistoti vokiečiams. Buvo keli atsikimimai, kad maskolikiškieji rubiežius sargai šaudė ir perleisius tyčia, ar netyčia į Maskolijos pusę vokiečius orlaivius. Ir dabar Lenkijoje suėmė vieną vokišką orlaivį, kuriame buvo du oficerai. Rado pas juos planus tvirtovių. Netoli Maskvos, laike, moskolikiškos kariuomenės manevrų, suėmė teigiamai vokišką oficerą tik už tai, kad jie žingeidžiai tūnyjo manevrus. Bet matyt pas jiedu nieko baisaus nerado, nes paleido. Bet suimtinėjimai, šaudymai ir orlaivius rodo, kad Maskolija neužsistoti vokiečiams. Gal turi pamatą neužsistoti, gal but, kad vokiški oficerai šnipinėja Maskolijoje santeikos laike ir tokiu būdu renka žinias karui. Vokiški šnipai atsiraudo Maskolijoje paprastai vis tasyk, kada prietikią Maskolijos su Vokietija, bet jai panaikino su-sivaziavimas abiejų kraštų valdonų. Gedziniųj. Dabar prietikią tarp jų negeriausi. Bet nesutikimai gali toliau buti prašalinti susitiku-s abiejų kraštų valdomams. Laikraščiai praneša, jog grįždamas iš Friedbergo, caras susitikus su Vokietijos valdonu; dabar bent savo atsilankymu Vilhelmas nenori traukti carienės gydomo, nes tik gydyti savo moterį Neuheimo maudynėse caras atkeliauo Vokietijon.

Neuheimė carui pradeda ne patikti, nes besigydanti maudynėse vokiečiai neduoda jam ramumo, daigi drysta pirštais rodyti, jaigu pasirodo maudynių parke. Uždrausti tą daryti negalima, nes žiūrėti į ką nors nei jokios teisės nedraudžia, o maudynėse liko tik istikimi svečiai, jiems vaiksčioti parke uždrausti negalima, o jaigu kas tą bandytų daryti, užtrauktų neuzganėdinimą, svečių. Ypac turtingesnieji galėtų išvažinėti, o tasyk, suprantama, maudynėse daug nuostolių turėtų ir tai tik dėl atsilankymo svetimo krašto valdonu.

Maskolijos ir Vokietijos kaimyniški pritikimai ne geriausi, bet karas dar toli, nes, matyt, nei viena pusė neprisiengus. Paprastai taip buvo, jog susipykus labiaus Maskolijai su Vokietija, Maskolija truputį paliusuoja pančius vaizavinius linkus, dabar vienok netik jų nepaliusuoja, bet varžo vis labiau. Gal but, kad varžydama lenkus ir padėdamą Vokietijai juos naikinti Poznaniaus ir Vakarinių Prusų provincijose, Maskolija ma; no tuom prašalinti Vokietijos neprielankumą ir tokiu būdu laukiamą karą tolesniam laikui nustumti.

Kadangi karas gana pavoingas, nes jį reiktų vesti ne su viena Maskolija; tai Vokietija ji gali tolesniam laikui atidėti, o šiuom tarpu priimti Maskolijos pagelbą naikinti lenkus.

Laikraščiai praneša, jog šį rudenį Maskolijon rengiasi atsilankyti Anglijos karalius, kas rodo, jog prietikią Maskolijos su Anglija yra draugiški; o seniau, prieš karą Maskolijos su Japonija, svarbiausias Anglijos priešas buvo Maskolija, nes jai ne sunku buvo skaudžiai Angliją užgauti Indijoje, nes vien jį be laivyno galėjo ten įsiveržti su žemės kariu-mene.

JUNGTINIAI VALSČIAI ŠIAURINĖS AMERIKOS.

Ir geriausi draugai tankiai už politiską įtekung susipyksta. Taip atsitiko ir su buvusiu ir dabartinu prezidentu Roosevelt, kadangi jį trečių kartų prezidentu negalima buvo rinkti, nės to konstitucija neleidžia, rėmė kandidatūrą dabartinio prezidento Tafto. Po rinkimų Roosevelt išvažiuo į Afriką medžioti. Pasilikęs vienas prezidentas Taft susipyko su kitais Roosevelt draugais, o viena, Roosevelt įstatytą girių užvežioja.

Pnchotą, kadangi jis išrodinėjo vi-soj vidaus ministerijoj netvarką, atstatė net nuo vietos. Tas ne-tylėjo ir sugrįžus iš Afrikos Rooseveltui, važiuo į Europą jį pa-tikti ir išpasakojio viską, kas čia dėjosi. Republikonų partija pa-sidalino į Roosevelt ir Tafto ša-lininkus. Pirmutiniuose rinkimuose vakarinėse valstyjose taip vadinami insurgentai laimėjo, kitur, dėl nesutikimo republikonų, laimėjo de-mokratai. Savo kalbose Roose-velt peikė Tafto politiką.

Republikonų partijos vadovai pa-matė, jog taip einan dalykams, jų partija ateinančiuose rinkimuose gali pralaimėti, todėl pradėjo pri-kalbinėti susipykusius draugus, tai-gi Taft ir Rooseveltą susitikti ir drauge apkalbėti politikos prieti-klus. Susitikimas surengtas mies-to New Haven, Conn. valstijoj. Didžiausi nesutikimai tarp Roose-velt ir Tafto buvo už svarbiausią New Yorko valstiją, kur partijos bosai bandė Rooseveltą į šalį nu-stumti; jis manė, kad tas atsitiko su Tafto žinia ir pritarimu. Taft gi užtikrino, kad su tuom jis nieko bendro neturi ir pats tie-kią New Yorko politikierių pa-sielgimą. aKip užtikrina politi-keriai, susivaziavime Tafto su Ro-sevelto klausimas kandidato rinki-mams 1912 m. nebus kliudydas, o klausymas gana svarbus, nes Taft jau išreiškė norą pats vėl kandi-duoti; Roosevelt gal taipgi nuo kandidavimo neatsisakyty.

PRANCUZIJA.

Kadangi laike Prancuzijos ka-riumenės manevrų aeroplanai, tai-gi orlaiviai be baliono pasirodė labai naudingais ir kaip svetimi kareivijos delegatai dalyvavę ma-nevrus se užtikrina, vienas toks or-laivys užvaduoja tukstantį karei-vių, tai karo ministeris apdovano-jau dalyvavusius manevruose or-laivininkus: tarnaujanti karmune-jė gavo paaugstinimus, o tarnau-janti rezervoj Latham ir Bre-gaus kryžius garbės legijos.

Vokietijos kariumenė da. ae-raplanų neturi, jos manevruose dalyvavo tik orlaiviai su balionu; ir tie nevisada pasirodė tinkamai, nes pučiant smarkesniais vėjai, iš jų naudotiesi nebuvo galima ir šviti-jams daug pavojingesnį, nes į didelį balioną lengviaus pa-taikyti, o jį pramušus, orlaivius turi nupluti. Aeroplanas ir pa-taikytas gali lėkti ir laikytiesi augstai, gali jį žeminti patraukti vien suvis pataikęs masina arba patį orlaivininką. Su savo orlaiviais ir jų pritaikymais karuose Prancuzija pralenkė visus kitus mūsų žemės kraustus. Bandymus atlieka ir toliau; miestai ir valdžia skiria gana didelės dovanas atsi-žymėjusiems orlaivininkams.

Bandymai perlekti Alpu kalnus nepasisekė. Lėkti bandė du orlaiv-ininkai — Wayman ir peruvijonas Chavez. Iškilus jiems 1700 pėdų augščiaų kalnų viršunių, pagrie-bė smarkus vėjas, kuris jų ae-roplanus mėtė kaip vilnys į jūrės įjėstą kamštį. Kadangi ant ke-lo buvo vien stačios uolos, tai nebuvo kur nusileisti, abudu or-laivininkai turėjo grįžti atgal.

19 d. rugsėjo Paryžių prasi-dėjo terptautiskis kongresas turin-tis išaiskinti klausymą darbo sto-kos. Kongrese dalyvauja ir ame-rikoniai, bet jie mano, kad tas Ameriką negali taip apėiti kaip Europą. Klausymas prašalinimo bedarbių yra labai svarbus visu-tautų gyvenime. Kongresas turi surasti taipgi kelius apskaitimo darbo tarp kaimų ir miestų taipgi tarp visokių kraštų, kad viena-me susitijos darbu, darbininkai ga-lėtų gaut darbą kitame.

CHINAI.

Atkakės į Victoria, Britiškioj Kolumbijoj, garlaivys "Empress of India" atgabeno iš Pekino ži-nia, jog Chiniskame Turkestane, prie Maskolijos rubėžiu, prieš Chi-nų valdžią pasikėlė gyventojai. Provincijos sostinė daug krautu-vių išdeginta. Su pinigais prapulo-provincijos iždininkas. Mano, kad jis tapo užmuštas. Sukilėliai iš ka-džiųjų paliusavo visus pasienė-

gičius, o tame ir žmogžudžius. Didėji Chinų taryba nuo regen-to pareikalavo paleidimo iš kale-jimų pasodytų prie pasimirusio cesiorienės reformatų šalininkų ir atleidimo pabėgusiems, už kurių pagavimą, arba užmušimą, paskirtos didėlės dovanos. Regentas vienok nesutinka. Jaigu tas reikalavimas nebus išpildytas, jų draugai, taigi mananti, kad tik reformoms gali-ma viešpatystę sudurtinti, gali su-drengti žmonių sukilimą ir Chinų vidurinėse provincijose.

ITALIJA.

Cholera Italijoj eina mažin, bet dar neišnyko: pietrytinė; Ita-lijoj 19 d. rugsėjo buvo penki nauji apsigimimai ir keturios mir-kitys.

Neapolij, kur cholera gana smarkiai siaučia, bažnyčia bandė su pagelba stebukliu cholera nai-kinti. Stebuklas tas yra — šv. Jaunarijus sudžiuvęs kraujo la-sas. Dabar tas sudžiuvęs kraujas po 55 minučių maldos prie daugelio žmonių pavirto į skystą. Tikinti-mano, kad tas yra ženklas, jog cholera Neapolij arba jau su visu išnyko, arba kad greitai išnyks. Italijoj svarbiuose atsitikimuose, nu-raminimui žmonių, tankiai su tuom krauju panašius stebuklus daro. Kartais, prisakius galingiems, taip-gi toki stebuklai su tuom krauju bu-va. Užėmus Napoleonui I Ne-apolį, jis nuo vyskupo pareikalvo, kad su Sv. Januarijus krauju pa-darytų stebuklą ir stebuklas bu-vo. Napoleonui gi reikėjo tikintis-mo parodyti, kad jam Dievas pri-lankus, todėl jam neprivalo priešin-tiesi.

AUSTRIJA.

Austrijoj lankosi Vokietijos cesiorius. Jis atkako Vengrijon neva medžioti, bet ištikro savo at-silankymu savo priešams nori pa-rodyti, kad Vokietija ne viena, kad užpuolus kam nors ar tai ant Vokietijos, ar ant Austrijos, priešas turės šitas viečpatystes a-bidvi susiriusias vienas ryšin.

Vokiški laikraščiai sveičia svei-tina labai širdingai, nes jo atsi-lankymas sudrutina vokiečius; slava, žinoma, už tai jam ne-labai prielankus, nei jiems visur su įsigalėjusiais vokiečiais reikia kovoti. Nors Austrijoj didesnė gyventojų dalis yra slavų, bet val-džia ji tur vokišką kariumenę vo-kišką; tą vokiečių persvarą palaiv-ko cesiorius ir centrališkioji val-džia.

Smarkiausia su vokiečiais ko-vą veda čekai ir juo toliau, juo daugiau sau tiesų iškovoja. Čia yra ir didžiausias nesutikimas tarp slavų ir vokiečių. Nesikeiti-mas gyventojų ne leidžia ramiai darbuotis krašto pakelimiui. Ta-ka, kokios dar daugelyje mūsų raš-tinių nėra. Įtaisyta kiekvienam kaimo šaltysiu atskira lentynaitė, iš kur atėjęs žmogus gal, be jo-kio bereikalingo sau laukimo, pa-siimti. Laikraščiai kas kart vis labiaus platinais ir tarp kaimiečių. Mokykloje mokytojaus moky-tojas lietuvis Zarzembavietis. Mo-ka jįsai pritraukti prie savų vaik-us, taip kad jo mokyklą lanko per simtą vaikų. Ir dar daugelis nesutelpa. Žadama todėl valdžiuje atidaryti dar keletą naujų moky-klių. Visam valsčiui, pagal ap-skaitytas žinias reiktų bent ketu-rių mokyklų, kad sutiltų visi vai-kai.

MEKSIKA.

Mieste Meksiko jau prasidėjo apvaikščiojimas šimtamečių sukak-tųjų to respublikos nepriegulmys-tės. Vokietija miestui padovanojo mokslinčiaus Humbodto stovlą. Prancuzija sugrąžino kitąsyk prancuziškų kareivių pamintus sida-brinius miesto Meksiko raktus. Prezidentas Diaz iškilmingai prė-mė pasivintinius Chili respublikos, kuri drauge apvaikščioja tokius jau savo nepriegulmystės sukaktu-ves.

IS LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Vilniaus policmeisteris pranešęs gubernatoriui, jog Vilniuj ant 200 tukstantųjų gyventojų yra tik 56 nuovados (okoločnikai) ir 399 sargybinių, neskaitant policmeiste-rio ir 8 antstolių su jų kanceliari-jų tarnautojais — prašo nuovadu-

bet su laiku, galima tikėtis, bus kitaip. V. Krivaitis.

IS JONISKIO, ŠIAULIŲ PAV.

(Nuo mūsų korespondento). Sic metai pas mus geri, vasaro-jus taipgi gražus; bet dobilai vie-tomis menki, linai išaugo geri tik nedideli.

Pasidėkavojant dūmai, iškovojo-me tiesą, kad valdžia žada nebeki-sti gudų į mūsų guberniją, žemę parduoti vietiniams gyventojams. Dabar pas mus žmoneliai gali jau nuo valstiečių banko gauti žemės.

Striepeikų dyvare bankas įtaisė raštinę; tenai nuolatos sėdi urėd-ninkas ir kartais atsilanko Kauno bankos narys.

Istatai dar neaiškūs, pakol kas, aiškinama, kad ant vienos šeim-ynos bus parduodama po 30 de-šimtinių žemės. Kas neturi 30 de-š, tas taipgi gali prisipirkti tris-dešimtį.

Nevedusiems žemės neparduoda. Parduoda su pervedimu per ban-ką po nupirkimui ant 50 metų. Įnesimo reikės įnešti dešimtą dalį. Žemės dešimtinė kainuos apie du šimtus rublių. Žemė dar neapka-pinta. Dabar tik tas vietas, kur banko nuo G. D. Nariškio nu-pirko, matininkai matuoja.

Merkurijus.

IS PILVIŠKIŲ, SUVALKŲ GUBERNIJOS.

Vietinėj pačioj dabar baisi ne-tvarka. Iš Amerikos pareinanti laikisai "nužiūrėtų" žmonių buna atplėsti. Dėlei to kairiuke žmo-nės turi ir nukentėti. Apart to, dar buna atplėšiami laikisai pačio sargo Jono Adomavičiaus pažista-mųjų merginų.

Kaip buvo pačios viršininku P. Dulkevičius, tai to nebudavo. Ne-žinia, kaip ilgai seksis tam Adoma-vičiui laisukus plėšinėti, nes jau yra prirodymai ir ketinama paduoti skundas. Pažiūrėsime, kas iš to išeis.

Visgi amerikiečiams ir šiaip vi-siems, kurie turi kokius susineis-mus per Pilviškių pačią, reikia buti atsargiems, kurį neįkliudyti ir patiems nepakliuti. Vienas jau pakliuvo per laikus.

Jaunos Korespondentės.

Rugpjūčio 24 d. pas Kačergie-nę, Liudvinavičiūtę ir Lozoraitį buvo kratos, ten buvo už-ėjęs Prancabudžio Ag-linskas, tai ir tą suėmė ir išvežė Vilkauskio kalėjiman. Lozoraitį paliko liuosą.

Taipgi suminta ir išgabenta Vi-lkauskio kalėjiman: Obstrutį J. Stankevičius ir Miknaičių Plausi-nis.

K. Kapsukas.

("Lietuvos Ūkininkas").

IS ALVITO, VILKAUSKIO PAVIETO.

Alvitas — gražus, didelis baž-nytkaimis, guli ant kranto, ežero prie plento tarpe Virbaliaus ir Vi-lkauskio. Jis garsus savo skaito-mu stebuklingu Sv. Onos pa-veikslu ir pascitnu skaitilium di-delių atlaidų, ant kurių suplaukia minios maldingų žmonių. Yra Alvite pradėjamoji mokykla, vals-čiaus raštinė, ukiškų įrankių dirb-tuvė, degtinavė, monopolis, kelios alodės ir turbūt, 6 sakrovėlės, ku-ne visos su "traktierėliais".

Alvito ir jo apilinkės žmonės, galima sakyti, vargo dar nematę. Ūkininkai valdo puikią, derlingą žemę, o darbininkai dar pusėtinai tebeužsidirba, tik dvaro darbinin-kams, ypac Gavronskio dvaruose, po laisvės metų ir Gavronskio subankrutinimui riestai prisieina.

Taip dvarai ligoniams-darbinin-kams jau daktaro nebeduoda ir tie gal sau ramiai be daktaro pagel-bos mirti. Net su duonute ir su ta-ja striuki. Alvito dvare liepos mėnesį darbininkai gavo tokių su-puvusių rugelių, kad jų ir kiau-lės esti nebebori.

Visokių kaimo inteligentų Alvi-te nemaža, bet apsvietimams visai čia nespiltoja. Nėra kam apie apsvietimo reikalus svajoti. In-teligenčės merginos tiktai dailinas, dusauja iš meilės ir pro langus žinauroja, belaukdamos "roman-tiškų kungiaikčių"; kaimo po-ai su "muzikėliais" dažniausia

kur prie buteliukų, dvarų ponai — prie buteliukų ir kortų net simti-žemės žarsto. O moters?... Vienos trysias ir net už vyrus vi-sus darbus atlieka, o kitos trysias, asaroja ir pas prabastęj vyrų skystų bėginėja. Aplinkinis jau-nimas, kaip moka, taip šoka. Už-tai mokykla Alvito turi išvažiuoti begriuvančios senoviškos smulkės; o aludės ir traktierėliai ir zyde-ti. Tiesa, reikia pažymėti, kad alvitičiai privertė smuklininkus šventadieniais per prysakį į smu-kles žmonių nebeleisti. Kas iš vyrų trokšta, turi įieškoti užpaka-linių durų. — Maniau išsigert-vistiek gauni, o bobos taip greit ir nesuras.

Vardan teisybės, reikia pripa-zinti, kad alvitičiai vis-gi dar vie-ną įstaigą turi: "Žiburys" čia ži-ba. Bet žiba ne taip, kaip kitur. Buvusiam kun. T. paraginui; žmo-nėlės susirinko, "įstaisė" sau pir-mininką, iždininką ir kitus valdy-bos narius, sumetė kelis skatie-lius, sutvėrė šioj-tokį knygyn-ėlį, — žodžiu, padarė visai kaip kitur; na ir lai sau per amžius ži-ba! Jokius susirinkimų, atskaitų ir paskaitų nereikia. Kam čia gai-sintis? Alvitičiai kitur susirinki-mus daro. Taigi, ir nestebėtina, kad daugeliui iš jų džiova į kiše-nių kibo.

El Be.

("Lietuvos Ūkininkas").

IS KAUNO GUB.

Kauno gub. miškų apsaugos ko-mitetas uždraudė kirsi miškus: barono Engelhart Baračės dva-re (Ezerėnų pav.) — dvidešimčiai metų; grafo Benedikto Tiskev-čiaus Davoniškio dvare (Panevė-zio pav.) — dešimčiai metų ir dvarininkės Onos Chusovos Ju-zelevič dvarė (Raseinių pav.) — dešimčiai metų. Mat, perdaug jau uoliai tie dvarininkai naikino miš-kus.

("Viltis").

Tarp Šiaulių, Tauragės ir Til-žės žada važinėti automobiliai. Tauragės gyventojas Rabinovičius, anot "Nauj. Liet. Ceit.", jau turi tam du automobilių nupirkę, o jai dalykas gerai eis, tai žada jis dar du automobilių pargabinti. Tokiu būdu kelias nuo Šiaulių į Tilžę (per Eidkūnus dabar) pasitrum-pintų kokia 10 valandų.

("Lietuvos Ūkininkas").

IS RIETAVO, RASEINIŲ PAVIETO.

Liepos 28 d. kaimie Liegų su-degė trijų ūkininkų 12 butų. Prie-žastis gaisro — neatsargumas — ugnį sukurusios, paliko duris at-viras, vėjas išnešė ugnį į stogą ir povisam. Scimo Lepėja.

("Lietuvos Ūkininkas").

IS IEPLAUKĖS, TELSIŲ PAVIETO.

Lieplaukyj apsigyveno stebu-klinga daktarė Januškienė. Mat įlanki klebonas apskelbė iš sakyk-lus žmonėms, kad prie tokių ap-gavikų "sundaktarių" nesikreiptų gydytis, tai "daktarė" persikėlė į mūsų Lieplaukę apgaudinėti žmo-nių. Tik vargu tai jai seksis.

("Lietuvos Ūkininkas").

IS ZARĖNŲ, TELSIŲ PAV.

Cia prieš tryliką metų įsteigta monopolinė, degtinės sankrova jau davė valdžiai šimtą ir vienuolika tukstantųjų rublių (111.000 rub.)! Netikėtina, bet taip yra. Zarėnų parapija kasmetai praigeria kuone po dešimtį tukstantųjų rublių. Tais pinigais galima buvo įsteigti porą vidutinių mokyklų, o užlaikyti ga-lima būtų kiekviename kaime liau-dingą mokyklą. Pakilus apsvieti-mui, pakiltų ir žmonių gerovė. Ir visur tas-pats. K. Vidutinis.

Turime liaudies mokyklą ir du mokytoju: vyresnysis — lietuvis, jo pagelbininkas rusas. Mokyklos padevėjai paprašius paskirti 10—15 rub. lietuviškiems vadovėliams nu-pirkti, valsčiaus rinktiniai atsisakė delto, kad mokytojas nesutiko iš-savo kišenės duoti jiems vieno iš-liečiojos "magaryčioms!" Be magaryčių pas mus, ir kitur Lietu-voje, negalima jokio reikalo atlik-ti. Kas gi lietuvius pripratino prie

magaryčių? O gi "valsčiaus ponai" ir kiti valdininkai, kurie už kiek-vieną savo žinginį reikalauja už-mokėjimo! Net ir pačio kantoro-je neapsieina be magaryčių.

K. Vidutinis.

("Viltis").

IS TAURAGNŲ, EZERĖNŲ PAVIETO.

Liepos 20 d. prazuvo iš Tau-ragnų urėdninkas Citavičius. Jis buvo nepagirtino pasielgimo žmo-nių sebras, ne vieną inkazdavo. Jau buvo žinomas pradėjė skusties ant jo, bet Citavičius, urėdnin-kavęs beveik 25 metus, prisirinko nemaža gudybės ir mokėdavo prieš vyresnybę išsimeluoti. Ga-lų gale vienok inkrito į nebeat-narpiojamą kilpą. Teismas buvo pasmerkęs K. Kilą 4 dienomis ka-lėjimo, arba 20 rubl. pabaudos. Ki-las užmokėjo pabaudą per urėd-ninką ir paeinė į jo kvitą. Urėd-ninkui, matomai, buvo sunku skir-ties su pinigais, ir jis sumanė juos prisivisinti, pasamdydamas atsėdėti senatikį Lebedevą tas 4 dienas už 5 rub. Bet Ezerėnuose dalykas išėjo aikštėn, senatikis prisipažino... Žinodamas, kad už tai bus atsakomybė, urėdninkas inkrito kaip vandenin. Čia indom va dar kas: urėdninko prašizen-gimas čia didelis; taigi augstes-nioji policija, atsidengus tai isto-rijai, turėjo pasirupinti jos nebe-paleisti. Tuotarpu oficiališka ži-nia apie šią dalyką buvo Taurag-nuose liepos 19 d., urėdninkas iš-bėgo liepos 20 d., o ponas prista-vas atsuntė paimti knygę ir gin-klų Antalieptės urėdninką vos tik liepos 23 d. Kas gali žinoti! O gal urėdninkas daugiau kibėjų pridribo? Žinoma, kad kai kurie jau pėnai paimti iš žmonių pi-nigais dar išdan tebėra neindėti. Tuotarpu urėdninko šeimyna visą mantą išpardavė, kelias dienas pa-girtuokliavo, pasiskandaliavo po Tauragnus ir iššvilė savo kelias.

Kabarkaitė.

("Viltis").

KAIMO JAUNIMO PASILINKSMINIMAI ZANAVY-KIJOJ.

(Nuo mūsų korespondento). Linksma jaunikačiai ar mergė-lei zaisti tarp panašų sau draugu. Graži ir pasaliečiui pažinėti, ma-tant tenai gražiai ir padoriai el-gianties.

ty; panaikinti vakarus, nubauti "siksnošparnius", kurie ūkininkams naktimis prididra kartais pušėtinai jai. Gerai! Gal but geriau, jai mūsų jaunomėnė taip susnūdus ir atšalus nuo visko, šventadienius, tą vienintėlį liuosą laiką, praleistų smuklėse, o pasilikusieji namuose miegotų lovoje? Tiesa, doras žmogus negal užginčyti, kad dabartiniai kaimo jaunimo pasilinksminimai yra dori ir kad nereikia juos naikinti. Reikia juos naikinti, bet nepanaikinti, t. y. reikia sutverti vieton blogų, pasilinksminimų, paremtus ant etikos pamatų, kur susirinkęs jaunimas galėtų linksmai pažaisiti, padainuoti, pasiskaityti laikraščius ir knygų, vienu žodžiu, kur galėtų lavintis tarp sau panašių draugijų. Be to mės negalime nieko geresnio sulaukti iš mūsų kaimo jaunikių.

Kas dabar gal veikti šioj pakraipoj? Mokytojai, veik vienintėlė kaimo inteligentija, aštrūsiai dabojami valdžios. Veikti beveik negalima, nes valdžia kiekvieną nekalčiausią susirinkimą gal paskaityti slapto, nelegališku. Bet reikia kaltinti ir pačius mokytojus už jų jų nerangumą, tingiavimą ir perdidelį prisirišimą prie alužio ir degtinės. Apart mokytojų, kaimo jaunimo palaikimas turėtų rūpėti ir kunigams. Jie arčiau stovėdami prie kaimiečių, tankiai sueina su jais ir dar vis turi šioj-tokį užsitikėjimą, jie galėtų daug padaryti. Bet mūsų kunigai moka tik griauti, o vietoj sugriauto nieko neduoti. Turbūt mūsų kunigams koku vienytis su prasiokais; jiems miela vien pasiturtuosius ūkininkus puikiai pavazinėti pasilinksmini. Taigi nėra ką jaunomėnėi ko gero nuo kitų tikėtis, reikia kiek galint apsiurėti patiems.

Ir išties, jau šioj pakraipoj padaryta pradžia. Veiklesni tautiečiai surengė gražius pasilinksminimus: Privesiu čion vieną atsitikimą, kuris, kaip manau, bus daugeliui žingeidus.

28 d. rugpjūčio Ašmoniškų kaimė, Liesnštvo vals., pas ūkininką A. Misevičią atvažiavo iš Naumiesčio knygyninkas Leveckis su kinematografu, rodyti krutanešius paveikslius. Turi leidimą važinėti po visą Suvalkų guberniją ir žada apvažiuoti daugelį vietų. Susirinko apie šimtas žiūrėtojų vien bernaičių ir mergaičių. Kur buvęs nebuvęs, atvyko ir kun. J. Kutas, neseniai ištrūkęs iš seminarijos mūrų. Čia, matomai, kunigėlių rūpėjo ne kinematografas, bet kas ten daugiau... Susivaidino visus kambarin ir sakė padarysiąs "baikų". Bet vieton "baikų", ar, atsakancios rimtos prakalbės, pradėjo, kaip vienas kuningas išsireiškė, veik paprastą, nuolat girimą bažnyčiose, "gromuliojimo katekizmo", ir kritikavo kokią ten knygėlę. Iš to juokėsi dagi bonelės. Nusibodus klausyti, keletas jaunikių staciai užprotestavo, sakydami: "susirinkome mės čia pasilinksinti, pžiūrėti paveikslų, bet ne pamokslu klausyti, nurodinėjami būda, ką ir kaip reikty prakalbėti ir susirinkusius. Tas labai nepatiko kunigėliui. Su vienu kaimiečiu vaikinu šoko į gincus, bet gavęs gerokus atsakymus, pradėjo jį vadinti piemeniu, kad dryta kritikuoti kuningų darbus, tai išsą nekatalikas. Visi pasipiktino tokiu kuningo pasielgimu. Prasišalinus jam, viskas ėjo kuogeriausiai. Tautiški šokiai, dainos... Krutanti paveiksliai išėjo blogai, bet nemačiusiems tokių "sposų" kaimiečiams, jie labai patiko. Dabar ten žmonės atvirai sako, jog kuningai nieko tvirti nemoka, ar do vien kitų gerą darbą.

Pirmas toks atsitikimas pas mus. Geistina būtų, kad ir kitose vietose būtų rodomi krutanti paveiksli, nes jie pritraukia kaimietį.

V. Kriaitis.

Truksta mums žmonių.

Paskutiniaisiais metais Lietuvoje, kaip grynai po lietaus, pradėjo dygti vartotojų draugijos. Vos keli metai tepaslinko nuo pirmųjų vartotojų draugijų Lietuvoje steigimo, o jau šiandien mės turime jų daugiau kaip šimtą. Matyt tai, kad vartotojų draugijų skaičius per keletą metų dar žymiai padidės. Be to, jau turime Lietuvoje ir porą dešimčių taupymo-paskolos draugijų. O ir jų skaičius, neabejoju, kaskart didinsis.

Kaip vartotojų draugijoms, taip ir taupymo-paskolos draugijoms reikalingi buchhalteriai, sankrovų vedėjai, kasininkai ir tt. Priderama gi prisiruošusių užimti tas vie-

tas žmonių mės tuo tarpu kaip ir neturime. Sankrovų vedėjai pas mus tuo tarpu beveik visi neiešką prekybos šakojė ligisio nesidarba, vė, jokios prekybos mokslo neragavę, kiti gi net tiesiog nuo arko į sankrovos vedėjus patekę. Užtat ir vartotojų draugijų sankrovos, tokių vedėjų vedamos, silpnai tgyvuvoja. Iš vieno gerai pažįstančio vartotojų draugijų gyvenimą Lietuvoje žmogaus, kurs, galima sakyti, beveik visas Lietuvos vartotojų draugijas patsai apilankė ir ant vietos viską matė, sužinojau, jog tik gal ketvirta dalis mūsų vartotojų draugijų sankrovų ištikrų stipriai laikosi, o visos kitos arba apysilpnai arba visai silpnai tgyvuvoja.

Silpną Lietuvos vartotojų draugijų sankrovų gyvumą galima išaiškinti tuo, kad mūsų žmonės dar nelabai supranta vartotojų sankrovų reikalingumą ir naudingumą, pertat nepalaiko jų. Bet daugumoje kalti tame patis sankrovų vedėjai, per kurių neįsmanymą gerai reikalus vesti ir einasi sankrovoms nekaip.

Paskolos-taupymo draugijoms, kiek žinau, sekasi gerai. Bet reikia pastebėti, kad daugelyje vietų apmokamasis tose draugijose vietos užima dažniausiai ne lietuviai. Kodėl taip? Spėju, kad neatsiranda lietuvių, galinčių užimti tas vietas. Rėpika žinoti, kad vesti draugijos reikalus gali tik tos šakos specialistas, o mums jų ir truksta. Kaip matome tat, truksta mums atsakančių ir vartotojų draugijų sankrovoms vedėjų ir buchhalterų, truksta ir paskolos-taupymo draugijose tarnaujančių specialistų. Žodžiu, mums truksta žmonių, prideramai prisiruošusių darbuotis prekybos šakojė.

Mūsų kaimiečiai, kiek galėdami, stengiasi pramokyti savo vaikelius, kad nereikėtų jiems užaugus žemę knisti, vargą vargti. Daugelis leidžia sunus į gimnazijas, bet dažniausiai duoda jiems baigti tik keturias klesas ir verčia seminarijon stoti. Gerai, jai vaikas turi pašaukimą ir, paklausęs tėvų, eina seminarijon; bet jai vaikas nenori eiti seminarijon, o tėvai neduoda daugiau pinigų gimnazijai baigti, tai kur tuomet tokiame nedasimokinusiam dėties? Pasilikta tuomet tik kelias į aptieką ar į kokią raštinę. Ir visi tokie vaikai, Lietuvoje vietos negaudami, išeiliauna Rusijon, kur-vargais negalais prasigyvena, visai ten apsigyvena ir nevienas jų užmirsta Lietuva. Kas kita, jai mūsų kaimiečiai leistų vaikus ne tik į gimnazijas, bet ir į prekybos ir komercijos mokyklas. Jai mės turėtumėm šiandien gerą būrelį baigusios tokias mokyklas jaunomėnes, nesiskystumėm, kad truksta mums sankrovų vedėjų, buchhalterų ar kitokių specialistų prekybosje. Mes jų turėtumėm užtektinai. Ir ne tik vartotojų sankrovos gerai tuomet pas mus gyvuotų, bet turėtumėm ir privatinų saviškių pirklių.

Turime dabar ir Lietuvoje prekybos mokyklų. Yra Kaune, Vilniuje, Žagarėje, Bauskėje. Reikėtų tat, kur kam arčiau, leisti vaikus mokyti ir tas mokyklas. Keletą metų pasimokęs ir tą mokyklą baigęs vaikas turės gerą duoną ir nereikės jam bėgti Rusijon, nes ras sau šiltą vietą ir Lietuvoje J. L.-is.

("Rygos Garsas").

Ko mums dar reikia?

Nesykj tenka girdėti užpildinėjimai ant darbininkų, kad jie tamsūs, ištvirkę girtuokliai ir tt. Nežinau, ar šitie užmetinėjimai darbininkams teisingi, ar ne, nes mažai tapazistu juos, tat ir tvirtinti — taip ar ne — negaliu.

Leiskime, pavyzdin, kad šitie tvirtinimai ir būtų teisingi. Tėbune taip. Jai taip ištikrųjų būtų, nevienas gal jusų skaitytojai visą kaltę už tai suverstumet ant pačių darbininkų. Aš gi bet šitame klausime kitaip į visą dalyką patyžiurėčiau. Tegu bus darbininkai ir tamsūs ir girtuokliai, ir šioke ir tokie. Bet ar galima juos kaltinti, kad jie tokie, o ne kitokie. Taigi, kad ne. Jie nekalti, kad per savo neįsmanymą tais, o ne kitais, gyvenimo keliais žengia. Kalti gi labiau tame ne patis darbininkai, bet mūsų apšviestunai, darbininkų pagarsinai ir švietėjai, kad nepasirupimo pastumėti darbininkų į kitas gyvenimo vėžes, kad nepatraukė jų prie šviesos ir susipratimo.

Tik prisizūreikime gerai darbininkams, jų gyvenimui.

je tamsūs kaimiečiai, tiesiog nuo arko miestam atvykę. Atvykę miestam, gauna sau darbą kokiame nors pabrke, vargsta per dieną, prakaistuoja, kad nors pragyvenimui uždirbus. Nusidirbęs per dieną, vakare arba sėdi namie ir nieko neveikia, nes nežino kas veikti, arba susiradęs sau draugus linksminasi sau kur nors smuklėje. Ir ištisus, kurgi vakarais ir šventadieniais mūsų darbininkai dėtis, kur jam liuosąjį laiką naudingai praleisti? Norint atrpatinti darbininkus nuo girtuokliavimo ir kitų nedorų darbų, reikia stengties patraukti juos prie šviesos, reikia, kad jie pamylėtų knygą ir laikraštį, kurie būtų jo šventadienių draugu ir mokytoju-švietėju. O kas gi tai gali atlikti? Juk pa-

tie dar nesusiipratę darbininkai to netiki. Čia tat ir yra plati dirva mūsų apšviestunams, mūsų inteligentams. Gana ginčyties tarp savęs, kurie daugiau nuveikiame. Dirva plati, tik artojų jai arti mažą, o ir tie patis dabartiniai artojai vieton tą dirvą gerai išarus, tik pešasi tarp savęs, mažai ką per tai tenuveikia, o toji dirva ir toliau pasilieka usnimis užžėlusi.

Kaip gi tą dirvą išvalius, kaip tas tai-usnis išrovus? — gal ne vienas paklaus. Daug gal yra tam budų, bet aš čia turiu omenyje vieną, kuris, mano nuomone, bene bus tik praktiškiausias. Mano nuomone, mums, lietuviams, kurių Rygoj yra apie 30-40 tūkstančių (kiti spėja net ligi 60 tūkst. lietuvių Rygoje esą), reikia

tokios vietos, kur kas vakaras pasiliosavę nuo darbo, galėtume sueiti, pasikalbėti apie savo reikalus, pasiskaityti laikraščius, pažaisiti, dora pasilinksinti ir tt. Žodžiu, mums reikia tokios vietos, kur mės nenuodytumėm svaiginančiais gėralais savo sveikatą, bet švietumės, lavintumės ir dorintumės, o drange ir prie draugijinio gyvenimo pratintumės. Kalbėdamas apie tokią vietą, kaip pavyzdį, turiu omenyje gyvuojančią Vilniuje (ir Odesoje) draugiją "Rutą". Tai yra Vilniaus lietuvių susivienijimo draugija.

Toliau, apie pačią draugiją, kaip ji turėtų būti sutvarkyta, ką ji turėtų veikti ir tt. parasytin kitų sykį. A. M. ("Rygos Garsas").

New Yorko majoras Gaynor, kuris buvo pašautas 9 rugpjūčio d., dabar yra tiek jau atsitaęs, kad vaikšto su savo šeima. Tik išrodo truputį lyg pasenęs. Paveiksle nuo kairės į dešinę stovi: Norman Gaynor, Helena Gaynor, Gertrude Gaynor, Majoras Gaynor, Gaynorienė, Vingutienė ir Vingut.

IS AMERIKOS.

PANAMOS FORTIFIKACIJA.

Prezidentas Taftas, atsidarant kongreso posėdžiams, paduosias kongresui sumanymą paskirti 2 milijonu dolarių Panamos kanalo fortifikacijos įtaisyti. Šita suma turėsianti būt tuojaus vartojama. Apskriti Panamos fortifikacijos apbruoją 14 milijonu dolarių Pagal Tafto — Amerika turi pilnieties fortifikuoti Panamos kana- lą. Fortifikacijos turėsia būt įtaisytos ir ant salų ties ineigą į Panamos kanalą.

SVEDAMS NĖSĄ REIKALU VAŽIUOTI AMERIKON.

Svedijos generališkas konsulis Amerikoje Lagerkranz davęs patarimus Svedijos valdžiai, kad įstengtųsi sulaukyti švedų emigraciją Amerikon. Svedijoj, sako jis, tiek pat yra progos užsidirbti pinigų, kiek Amerikoje. Švedijoj geri esą įstatymai, tik nėsą pakaktino darbštumo ir prisirišimo prie darbo, kas yra Amerikoje. Svedijoj nėsą pakaktinai praktiško vedimo darbo, nėsą gerų amatų mokyklų; Svedijoj baigę mokslus žmonės esą daugiausia pesimistai, filozofai ir apie gyvenimą nemana. Jaigu į tai viską Svedijos valdžia atkreiptų akį ir mazinų skaitių nepakaktintų, tai pakiltų šalies pramonija ir darbininkai nebavaziuotų Amerikon, nes Svedijoj būtų daug geresnis gyvenimas.

PRASIZENGELIS ISIRINKTAS KANDIDATU KONGRESAN.

Loudow, K. Čia likosi kandidatu kongresan išrinktas Coleb Powers. Jis už užnuošimą demokratiškojo gubernatoriaus Goacbel buvo teisman atiduotas. Tris kartus teismas rado jį kaltu, bet jo apginėjams pasisekė bylą atnaujinti; ketvirtoj byloj prisikintieji teisėjai negalėjo susitaikyti. Powers išsėdėjo 8 metus kalėjime. Jis pirma buvo valstijos sekretoriumi.

TIKINTI ŽMONĖS AMERIKOJE.

Pagal valdžios skaitinių (Department of Commerce and

Labor) visose Suvienytose Valstijose 1906 metais buvo išviso visokių tikėjimų parapijų bei organizacijų 212230; į jas prigulėjo parapijonų 32.936.445. Tokių būdū didesnė pusė žmonių (81-279.988) Amerikoje visai nepriklauso į jokiais parapijas.

Įvairių protestantiškų parapijų bendrame skaičiujė 212.230 buvo 195.618 ir jų turtas buvo apkalotas 935.942.578 dolarių. Katalikiškųjų parapijų bei organizacijų buvo 12.482, jų turtas buvo apkalotas 292.638.787 dolarių. Visų tikėjimų parapijų bei organizacijų turtas 1906 m. išnėsė \$1-57.575.867.

Protestantų parapijos užlaikė 1906 m. 165.128 nedėdieninių mokyklų, kuriose buvo 1.564.821 perdėtinų bei mokytojų ir 13.018-134 mokinių. Katalikiškios parapijos 1906 m. turėjo 11.172 nedėdieninių mokyklų, kuriose buvo 52.470 perdėtinų bei mokytojų ir 1.481.535 mokinių.

Apskritai Amerikoje protestantų yra daugiau, negu katalikų: protestantų — 20.287.742, katalikų — 12.079.142. Tačiau daugiausia yra katalikų negu protestantų šiose valstijose: Arizonoj, Californijoj, Colorado, Connecticut, Louisianoj, Maine, Massachusetts (šioj valstijoj katalikų 1.080.706, o protestantų 449.358), Michigan, Montana, Nevada, New Hampshire, New Jersey, New Mexico, New York (šioj valstijoj katalikų yra 2.285.768, o protestantų 1.237.992), Wisconsin ir Wyoming. Visose kitose valstijose didelė dauguma protestantai.

PREZIDENTUI TAFTUI SUKAKO 53 METAI.

15 rugsėjo Taftui sukako 53 metai amžiaus. Taftas gavo daugybę pasveikinimų, tarp kitų ir nuo Anglijos karaliaus Jurgio V.

CENSUS BIURO ŽINIOS.

Washington, D. C. Censui biuras pagarsino, jog laike paskutinio gyventojų suskaičymo mieste Cleveland buvo 560.663 gyv.; 1900 m. jų čia buvo tik 381.768. Tokiu būdu Cleveland gyventojų skaičius priartėjo jau Pittsburgui.

AMERIKON ATVAŽIAVO CHINIJOS CIESORIAUS DEDE.

Providence, N. J. Čia tarp vaikų platinasi liga paralyzis. Buvo jau 122 apsirgimai. Iš apsirgusių mirė rods tikai 3, bet išgijo tik dešimt apsirgusių dalis. Iš pradžių liga griežė žindančius vaikus, dabar ji griežia jau ypates iki 20 metų.

TSAI HSUN.

Chinijos ciesoriaus dėdė Tsai Hsun 19 rugsėjo laivu "Mandžūria" pribuvo į San Francisco. Kelionėje esąs susirgęs, gavęs bronchitą. Amerikon jis atvažiavo politiškais tikslais.

NORĖJO STUDENTES SUDEGINTI.

Andoner, N. H. Po miegančių studentų Practor Akademijos butu nesugautas vyriškis, bandė ugnį sukurti ir tokiu būdu triobą padegti. Triobos prižiūrėtoja prie jo darbo užliko ir jis jį primušė, bet pats bėgti turėjo. Ugnį prarėviai užgesino. Ką padegėjas norėjo atsiekti, nežinia.

LENKŲ SOCIALISTŲ VADOVAS AMERIKOJ.

New York. 26 d. rugsėjo atkeliaus Amerikon Austrijos parlamento pasiuntinys Konrad Dazinski. Jis yra lenkų socialistų vadovu ir vienas iš geriausių lenkų kalbėtojų Europoj. Amerikon jį užkvietė Lenkų Socialistų Sąjunga. Atkankys jis New Yorką, Pittsburghą, Chicago, Clevelandą, Buffalą, Bostoną ir kitus miestus.

ORLAIVIŲ LENKTYNES.

Boston, Mass. Pasibaigė čia orlaivių lenktynės. Daugiausiai dovanų, nes 22.000 dol., gavo anglionas Claude Graham White, bet jo orlaiviai buvo prancūziški, ne paties pagaminti.

VĖL GIRIŲ GAISRAI.

Seattle, Wash. Netoli Lydon vėl užigimė girių gaisrai. Ugnį platina smarkus vėjas į visas puses. Ugnis artinasi su neįspsakytu greitumu prie tarpgeriusio esančių kaimų. Whatoon pavietyje sudegė jau diktai triobų. Nuostolių ugnies padarytus skaito jau milijonais dolerių.

EXPLOZIJOS.

Linton, Ind. Vandalia anglių kasyklose 14 d. rugsėjo atsitiko dūjų eksplozija, kurios vienas darbininkas tapo užmūstas, vienas mirtinai sužeistas, o penki sužeisti sunkiai, bet ne mirtinai. Oloj buvo 300 darbininkų, bet keli buvo pasiūti į kitą olos galą, kitaip daug daugiau būtų eksplozijos aukų buvę.

NUSIBANKRUTINO RASTININKAS.

New York. Žinomas Amerikoj raštininkas Gaspar Whitney pranešė teismui, jog nusibankrutino, taigi negali jis skolų užmokėti. Skolų jis turi \$36.157, daugiausiai kaltas Amerikos pasiuntinių Parizijui Bacónui, nes \$29.000. Visi minėto raštininko turtai verti \$75.

NUOSTOLIAI UGNIES PADARYTI.

Rugpjūčio mėnesį Jungtiniuose Valstijose gaisrai pridirbo nuostolių ant 21.500.000 dol.; per aštuonių šių metų mėnesius 148.000 dol.; nuostoliai pridirbti gaisrių gaisry čia neprikaityti, o jie taigpi milijonais skaitomi.

KVIEČIA KOVON.

Orlaivininkas Graham White, kuris lenktynėse Bostone laimėjo didžiausias dovanas, pakvietė kovon visą Amerikos karišką laivyną. Jis sutinka, kad į jo orlaivį šaudytų aštriais kanuolių šuvis, reikalauja vien, kad ir jam leista būtų iš orlaivio metyti į laivus eksplojuojančias bombas. Žinoma, kad jo pakvietimo laivyno užveizda nepriėmė. White yra angljonas.

SANKROVA PILVE.

St. Joseph, Mo. 15 rugsėjo mirė hospitalij negras. Padarius sekciją, jo pilve atrasta čielas rinkinys visokių daigtų, buvo čia: 125 visokio didumo vinių, du geležies gabalai, trys geležiniai burbulėliai, 50 dvyninių spilkų, 150 plaukams spilkų, 45 guzikai, 40 akmenėlių, 30 paprastų spilkų, 40 divoninių vinių, 10 slyvų kaukelių. — Visi daigtai svėrė 5 svarus. Kaikurie buvo pilve keilolių metų.

PER DAUG DRABUŽIŲ DEVEJO.

New Yorke trečioj ave. ėjo gana storas žmogus, policijai jis pasirodė per storas, taigi jį pasekė paskui jo ir ties policijos stotim paprašė užlikti vidun. Ten jį nūrėdė ir atrado, kad jis dėvėjo: dvyliką sernėgų, šešias poras kelnų, vieną kamzelką, vieną nedabaigtą moterišką sijoną. Tuos daigtus jis buvo pavogęs.

AUTOMOBILIAI.

Amerikoj vis mažiau vartojama arkliai. Dabar net fermeriai vietoj arklų perka automobilius. Vienoj New Yorko valstijoj yra vartojama 60.000 automobilių, kurie verti \$600.000.000. Kitose valstijose irgi vartojama ne mažta automobilių: Californioj — 35.000, Illinois — 27.500, Pensylvanijoj — 26.000, Ohio — 25.500, Mass. — 25.000, New Jer-

sey — 20.000, Iowa — 16.900, Indiana — 14.500, Michigan, 13.000 ir tt. Automobilio kaina apskritai imant \$1.500.

DVIEM KOJOM PARŠAS.

Iš Vanderbilt, Mich., praneša, kad vieno fermerio kiaušė atsivedavo dviem kojom paršą. Kojos esą priešakyj. Šiaip jau paršas esąs visai kai paršas.

BARZDASKUCIAI NORI GAUT DAKTARŲ TITULĄ.

Barzdaskučių unijos mitinge buvo pakeltas klausimas apie atgavimą barzdaskučių daktarų titulo. Mat senovėje barzdaskučiai vadinos daktarais. Atgaudami daktarų titulą (tonsuros daktaras) barzdaskučiai turėsia žinot galvos anatomiją ir mokėt aprišti žaizdas. Neužilgo Indianopolyje busias tarptautiškas barzdaskučių suvažiavimas, jame barzdaskučių daktarų klausimas busias apsvaistytas galutinai ir jaigu liksias priimtas, tai bus atsikreipta į jvairias legislaturas, patariant įvesti tą naują daktarą.

NAUJI PADAVADIJIMAI WISCONSINE.

Nuo 1 dienos rugsėjo uždrausta gerti vandenį iš tų pačių indų. Tas daroma apsaugojimui nuo limpančių ligų. Visose mokyklose, gelžkelių stotyse ir visose vietose turi but vanduo uždengtas inde su kranu, o savo stiklą tur turėti kiekvienas norintis gerti.

Važiuojani į Wisconsiną tegul nusiperka puoduką nes be jo reikės trokšti. F. Mikolainis.

NUPLAUKE SU NIAGAROS VANDENS PUOLIMU.

Niagara Falls, N. Y. Kapitonas Chas Larsen, 19 d. rugsėjo su savo motoriniu laiveliu laimingai nuplaukė amerikonišką pusę su Niagaros vandens puolimu. Netoli puolimo smarkus vandens tekėjimas buvo apvertęs jo laivelį, bet Larsonui pusekė jį vėl atversti. Policija norėjo jam neduoti plaukinti.

SENA STUDENTĖ.

Columbus, Ohio. Pastojų kaipo studentė į čianykštį valstijos universitetą 80 metų moteris A. D. Wenship. Vėlai sumanė giliau su mokslais susipažinti. Bet mokintiesi mat niekada ne per vėlu, jaigu kas nori mokintiesi. Į Columbus atkako šita moteris iš Michigano, kur ji lankė vasarinę mokyklą.

RASYTOJA APAKO.

Ponia Mary Roberts Rinehart, Amerikos gan žinoma rasytoja, paskutiniu laiku pradėjo nieko nebematyt. Ji su savo vyru važiavo Vokietijon gydytis. Tačiau vargu bau galėsianti išgyti.

MARY ROBERTS RINEHART

Mary Roberts Rinehart yra parašius nemažą apysakų, kurių paskutinė "The Window of the White Cat" (Baltos Katės Langas) turėjo nemažą pasisekimą.

NAMŲ PAGRAŽINIMO KURSAS.

Columbia universitete yra įvestas kursas, kuriame mokinama, kaip gražiai dekoruoti kambarius. Kurse išguldinėjama dalis ir dekoravimo istorija, mokina paai-

Pienininkyste Lietuvoj ir dau-
yra moterų amatas. Taigi nei-
leiskit iš savo rankų bent šio am-
to-kaip: kad išleidotė verpimą, a-
dimą ir žemdarbystę! Tai ne reiš-
kis, kad vėrai viską suima.

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussay

Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

Nueitume per daug toli, panorėję nuosekliai ir nuosekliai šnekti apie mutazilitų pažiūras; manoma, kad jau apibūdintume juos gana, juo labiau, kad mums pats pridėti apie juos dar šį-tą, išdardindami staciatikišką dogmatiką. Pastebėjime tik trumpai, jog mutazilitų pasistengimai gali gale neturėti pasiekimo pas mahometonus, teip kad jau prie Molavakkilo (847–861) valdžia pradėjo juos persekioti ir buvo išduotas padavavimas užbaigti ginčus sulę tikėjimams klausimų ir laikytis tiesiog įstatymo žinovų sprendimo. Žinoma, šito padavavimas ne visi paklausė, bet toliaus buvo pavojinga atvirai skelbti pamatinus mutazilitų dalykus: apie Korano sutvėrimą ir apie priliškimo užgynimą. Gincai buvo vedami tik mokyklose ir jie nužudė visokią intenciją. Tuo tarpu mutazilitai nuėjusie pertoli, inpuolė į netikybę, kur juos lengvai galėjo nuvesti jų laisvas atsimesimas į Koraną ir padavą. Jau vienas sėnėjusių mutazilitų abejojo apie dievišką 111 suros pradžią, nes joje yra išeikimais Mahometo dėdės Abu-Lachabo, vėlesnieji gi rado daug ydų apreiškime, butent nuo estetikos atžvalgos, nors šita tai estetiška Korano viršenybė ir buvo paprastai pripažinama viršgamtiska ir skaitėsi ne užgintinamą jo dieviško pažėjimo priparodymu.

Laisvamanių islamui niekuomet netruko, bet pirmuose jo buvęties metaisimose jie ėjo atvirai, kuomet vėliaus, kaip staciatikiškos atstovai pasidarė per daug galingais, jie stengėsi užslėpti savo netikybę ir iš pažiūros buvo kuotikliausiais mahometonais. Teip, pirmuose Abbasidų laikose tankiai šnekama apie teip vadinamus cindikus, kurie apreiškėsi tikėjimams pripažinti tik atnašinę vertę ir skelbė neprigulintą nuo jų savarankišką dievišką įstatymą. Jie atkreipė į savo valdžios atidžią ir daugelis jų, per neatsargumą nuėjusių pertoli, už savo neįsivaizdavimą primokėjo gyvas. Paskui netikybė tankiai primdavo filozofiką išvedimą ir šitos srovės šalininkai buvo vadinami dachridžais, vadinasi, žmonėmis, kurie pripažysta anizimumą šviesai ir atmeta Sutvėrtojo buvęties, kaip tikrieji ateiviai. Dramas, su kokių buvo išreikiama šitos ir kitos nuomonės, k. a. žinomo Ibn-El-Ravandi, tankiai yra pastebėjimas. Priegtam tarp jų buvo labai gabūs poetai, teip, kad jų intekmė buvo nemena. Šitai pas, arabus buvo savas Abul Al-Ma-arrī (973–1057), o pas persus Omar Kajam, (XI metašimtyj), kurių keturiuolikos žinomus vertimuose kiekvienam apsiavstam žmogui.

Liekais pasakytį, ar reikia mutazilitų pažiūras priskaityti teipi pašalinė intekmė. Į šitą klausimą abelnai reikia atsakytį užginamai, nors, kaip jau patėjimome augščiau, graikų filozofija buvo dogmatikų klausimų dėstymo pamatu. Gal but, kad ir parysbybės intekmė parodė savo veikmę beįsiginimui pripažinimui dieviško teismo, kaip galima manyti sulę vienos ištikimos padavos, kuri kolioja mutazilitus, vadinama juos islamo magais. Tarp mutazilitų buvo ir toki, ka traukė savo sistemom šviesias idėjas, pav., vėliū persikėlimą, bet tai buvo išimtiniai atsitikimai.

Kitos sektos ir pakraipos turi antraeilinę vertę islamo istorijai, nes jos nepadarė, panašiai mutazilitams svarbios intekmės ir staciatikiškos dogmatikos formas. Todėl apie jas galime nesnekti, nežiurint į tai, kad hierografams (šventarasiams) jos galėtų būti maž-daug indomios.

51. STACIATIKIŠKA TIKĖJIMO MOKSLO SISTEMA.

Nusistatymo raštai. W. Spitta, Zur Geschichte Abul-Hasan al-Azharis (1876). M. A. F. Mehren, Exposé de la réforme de l'islamisme commencée au IIIe siècle de l'Hégire par el-Azharī et continuée par son école (Trar. de la 3e s. de l'ère. Congr. Intern. des Oriental. t. II). M. Schreiner, Zur Geschichte des Ašharitismus (Actes du VIIIe Congr. Intern. des Oriental. I. publ. 77 et seq.). Gothe, Ueber Ghazzalis Leben und Werke (Abhandl. Kgl. Akad. Berlin, 1858). Smolders, Essai sur les écoles philosophiques chez les Arabes (1842). A. Gotte, Ad dour al-fakhira la perle precieuse de Ghazzali par (1878, Eschatologie). M. Walt, Muhammedanische Eschatologie etc. (arabų ir vokiečių kalbomis, 1872). To paties, El-Senus's Begriffsentwicklung des Muhammedanischen Glaubensbekenntnisses (arabų ir vokiečių kalbomis 1848). L. Krehl, Beitrage zur Charakteristik der Lehre vom Glauben im Islam (1877). B. Rueling, Beitrage zur Eschatologie des Islam (1895).

Be to reikia sulęgti Sale jo „Preliminary Discourse“ sulę Korano vertimo ir abelau Osmano, Kremoro, Zello, Muellerio ir kitų sulę islamo veikalus.

Sulę ano skyriaus išeina, kad mutazilitai ir kitos sektos savo bandymais moksliskai surėdyti islamo dogmatų turinį ėjo klaidingų keliu, ypatingai todėl, kad jie patys mažai paisė apie šitą turinį, mažą davę vertę kaip koranui, teip ir padavai. Teisybė, kad nė Koranas, nė padava neturėjo savyje užbaigtos tikėjimo sistemos; padava, jei neėmus į atidžią eschatologijos, sulę tikėjimo klausimų yra gana bergždžia, ir net Koranas, kuris daug apstėsnis turinui, daugelį klausimų palieka be atsakymo. Teip, antai klausimas sulę priliškimo likosi visai neišrastas. Dievas prisistatoma aplamai transcendentališkai (pereinanciu kitus), vienatinis, augščiausias, amžinis, visagalinis, kuris apreiškia save tvėrimu, apreiškimu ir teismu. Žinoma, apie Allahą šnekama su pranašišku gaivumu ir antropomorfikais paveikslais, bet viskas, kas jo vienumui ir šventybei gali kenkti, aiskiai atsimeta. Šitam atsako tas, kad žmogus visa esybę jaučia save prigulinciu nuo savarankiško dieviško priliškimo, kurio niekas o niekas negali išvengti. Dievas ta veda, ka nori ir teipi ka panori, ta suklaidina; panašios formulos kartojamos ne sykį. Vienok pranašas neatima žmogui atsakomybės ir liuosos valios. Pranaškos istorijose jis smarkiai nupeikia netikybę, kurie atmeta senovės pasiuntinius; jis skaito ta sunkia nuodėme ir savo pamokluse sako apie savo vienalaikius kaip apie žmones, kuriems tikėjimo ar netikybės pasirinkimas buvo liuosas. Gyvenime toki priestaringumai gali čia jau stovėti vienas šale kito, bet šiek-tiek išlavintas protas negali tuomi pasitenkinti.

Kadangi summitai tvirtai laikėsi Korano ir padavos, tai daugeliui klausinių jie neturėjo atsakymo, mutazilitai gi galėjo veikti laisvai. Vienok vienu-kitur atsirado žmonės skaitant su priedermė padavą aginti nuo kritikos pastebėjimų; nesuitaikynias, jų supratimu, teipi rodėsi jiems kaipo priparodymas to, jog logiškas tikėjimams klausimų apsvartymas niekuomet neturi turėti išrisimo vertės; bet visi apėviniui nuo jų jausta reikalas teisingai išvesti staciatikišką dogmatiką iš pažinties versnių ir patvirtinti ją moksliskais priparodymais. Šitam reikėjo tulą laiką eiti neapkenčiamų eretikų mokyklon. Bet istatymo mokykloja rupestingai atkalbinėjo nuo šito, nes kiekvienas, kas iš žingeidumo ant to išdrisė, inuolū pavojun naklinti ir skaitlin netikrų ar eretikų. Dabar laiko nerėio, kol galiaus vienas žmogus buvęs išpradžių pats mutazilitu ant šito drasaus

žingsnio, išdriso. Mės vadiname jį paprastai jo šeimynos vardu Al-Asari (874–935) ir manome, jog jis pirmas i staciatikių mokyklas įvedė Kalamo mokyklą. Jis, ir teipi filozofas bet mystikas Al-Gacali (1059–1111) abu yra sunniti tikėjimams sistemos įsteigėjais, kuri aplamai turi būti laikoma kaipo mahometonų tikėjimo išraiška. Jei Al-Asari išpradžių buvo mutazilitu, tai Gacali, stovįs daug augščiau jo, lankė tikrų filozofų mokyklas, tyrinėjo slap-tą mokyklą iš visų pusių ir, galiaus, atsiskė nuo savo vietos augstesnėje mokykloje Medrez, Bagdade, idant dešimtį metų pagyventi pusioliškose lankstynėse ir dievobaimin-goje nuotasoje. Paskutinius penkerius savo gyvenimo me-tus jis vėl pašventė akademiškai veiklybei Nisapure. Jis pats paliko mums autobiografiją labai indomiamė veika-le, kuri jis užvardino: „Išganytojas nuo sukydimo“. Jo skaitlingi veikalai filozofiko, teologisko ir etisko turinio po šiai dienai yra mylimu skaitymu apsviestiems mahome-tams, ypatingai didelis veiklas užvardintas: „Tikėjimū-cų mokslų atsigimimas“, savo budo islamo encyklopedija, veriamajame styliuje. Vienok šitas veiklas išpradžių iš-lankė daug nestenkinimo, teip kad prie ispaniskųjų Almo-avidų augščiausio Kordovos teismo nusprendimu, knyga rįsiai buvo sudeginta. Žinoma, šitas vienok gali atrodyti keistai, bet lengvai išsiaiškina tuomi, kad Gacali azistais žodžiais peikė savo bendralikių teologų ydas, ypatingai jų godumą ir norą užimti patogias teismiskas vietas. Vienok mės turime aplenkį filozofikų Gacali veikalus, idant ne-įsigilinti per daug į bereikalingas smulkenas. Žinoma, filozofija islame, kaip ir visur, turėjo didelę intekmę i teo-logiškos sistemos išdirbimą, bet ta pati galima pasakytį ir apie kitus mokslus, antai, filologiją ir tt., ant kurių mės teipi negalime apstoti. Prietam nereikia užmiršti, kad filozofija pas arabus aštrius skirsiu nuo teo-logijos, negu pas mus; šita paskutinėji užsiima teisybė-mis apturimomis apreiškimu ir padavimu, kuomet filozo-fija apima visus tuos pažinties skyrius, kurie yra pasiekia-mi logiskam sanprotavimui, k. a. matematika, logika, fizi-ka, politika ir dora. Kadangi dėl stokos vietos ir be to tu-rime pasitenkinti tik kairkuriais pavirsutiniai patėjimimais, tai tuomi spėriau nurodome čion i tuos veikalus, kurie yra specialiskai pašvesti arabų filozofijos istorijai*).

Is rastiaviskų Al-Asari darbų mės pasiekė tik nedau-gis; bet su jo pažiūromis mės gerai apsipazinę nuo jo mo-kinių bei pasekėjų. Reikia patėmyti, kad Al-Asari mokslas neiskarto ir netuojaus tapo priimtas staciatikių mokyklų. Žmonės akiai dievobaimingi vienval mokino, jog Kalam yra vėlio darbu tikinčių suklaidinimui ir patys netikėjo jam net tasyk, kaip jis tapo nevodingu įrankiu išaiskinimui mahometoniškų dogmatų. Juk Alach ir pranašas neparašė Kalamo, kam gi tikintiems jis gali būti reikalingas? Kiti surasdavo Al-Asari mokime dar daug tokio, kas podė i jo pirmutinę eretikybę. Ispaniskasis teologas Ibu-Chazu (+1064 m.), norėdamas įvesti teipi i Kalaman reikiškos prasmės principą, atkreipė prieš jį ir jo mokyklą kuosmar-kiausias savo teologiskos neapykantos vilčias. Tik pama-ži Al-Asari mokslas praskynė sau kelią tarp žmonių, pri-klausanciu prie jo Madschabos ir šafaitų, o paskui ir tarp ehanafitų; bet paskutiniai laikėsi mokinimo ne Al-Asari, tik jo vienlaikiu Muchamedo al-Maturidi, skiriančio nuo Al-Asari neįnytiuose dalykuose. Per alpochnadus (vienumo, išpažintojai, po teisybei al-movachidun*) Al-Asari mokslas pasigarsino teipi ir Vakaruose ir galiaus aciu populari-kiems Gacali veikalams išsiplatino islame visur. Suprantama dalykas, kad šnekėdami apie „asarinį mokslą“ mės suprantame ne asmeniskais Al-Asari pažiūras, tik pažiūras jo pasekėjų, išdėtas skaitlinguose mahometonų katechizmuo-se ir platesniuose tikėjimiskuose veikaluose.

Sutinkamai su vietiniais raštininkais, mahometonų ti-kėjimiska išpažintis susideda, teip sakant, iš šių dalykų, butent: tikėjimo i Dievą, angelus, šventas knygas, prana-šus, prisikėlimą ir visuotino teismo dieną ir galiaus i prili-kimą.

Čion kiek galint trumpiau išdėsimė pačius svarbiuosius. Mės jau suteikėmė abelna mahometonų suoprocio charakte-ristiką apie Dievą ir išskaitėmė vardus septynių amžinų ypabyčių, kurios jam priskaitoma ir kurios yra išreikiimu to, jog Dievas niekuomet neliauja savo veiklybės reiškęs. Mazėnė dogmatiką vertė turį 99 gražūs dieviški vardai, imti iš Korano ir padavos, kurie reikia kartoti dėstant mahometonišką ražančių. Reikia patėmyti, jog abstraktisko apie dievą suoprocio nejudamybė žymiai susvėlnėja, jei ne dogmatikoje, tai praktiskam tikėjimui, teip kad, pav., Dievo mielasirdybė turi didelę svarbą ir Korane ji išgiriama daugiau negu kokia kita dieviška ypabybė. Absoluti-ska Dievo vienatinybė neatmeta tikėjimo i kitas dangaus esy-bes, butent angelus; priešingai, apie šitą tikėjimą šnekama su ypatingu įsispyrimu. Vienok angelai skaitoma dievis-kais sutvarais, tokiais jau kaip ir žmonės ant žemės. To-kiu būdu tuomi išreikiama, kad apskritai nėra tokios die-viškos esybės, kuri galima būtų, nors istolo lyginti prie Dievo; teip kad, nors antropomorfiskos jo ypabybės — ma-tyma, girdejima ir kalbą — reikia suprasti tiesiog, bet jos neturi jokios panašybės i žmogaus matymą, girdejimą ir kalbą. Šitoms ypabybėms, pav., nėra rūbežiaus, teip kad Dievas mato ir girdi visa ką, kas dedasi sutvėrime; geri ir blogi žmogaus darbai teipi priklauso nuo jo visagalybės, kaip nuo sutvėrtojo visa ko, kas yra. Todėl visa kas turi išlyginį buvį, nes savo buvimu apskritai priklauso nuo die-viškos valios, vienas tik Dievas esti butinai. Visa kas šitas šdėta ir patvirtinta dogmatiskose knygos prieš nesutin-kancias nuomones ir patikrinama puikiais ištikimais pri-parodymais.

Kas atseina apreiškimo, tai be abejonės, kad Dievas „reiskė“ nuo pradžių amžinasties, vadinti, kad jis visuo-met apreiškė save per amžinas kalbos ypabybes, prietamgi aktyvaizdoje žmonių per tarpininkybę angelų, pranašų ir pasiuntinių. Mokinimą apie angelus ir džiūnus aplesime, nors jie turi tyčia didelę rolę liaudiniam tikėjime. Prana-šų (nabi) ir pasiuntinių (razul) buvo labai daug, teip kad tuos padavos sako, jog jų buvę 124,000* kit, 224,000. Pa-siuntiniai užima daug augstesnė vietą, nes jiems inteikta buvo specialiska pasiuntinybė; ir jų Adomas, Nojus, Ab-raomas, Jėzus ir Mahometas atnešė apraškas raštu. Pranašiško pašaukimo ženklais yra toki: galybė stebuklus da-ryti, benuodimiskumas, regėjimas Dievo vėdo dar ant žemės buvant, teisė užtarti tikinčius teismo dienoje. Reikia vienok patėmyti, jog jie ne dėlto pranašai, jog turi šitas ypabybes, tik dėlto, kad jie paties Dievo buvo išrinkti pranašaiska tarnybė, po ko jiems ir buvo duotos šitos ypaby-bės. Iš šventų knygų tik vienas Koranas tikrai turi ver-tę žmonėms, kadangi jo apsiereikimu pirmutinai šventi raš-tai buvo panaikinti; priegtam gi jie dėl jų savininkų bedie-

* Renan, Averroes et l'averroisme (3-ta laid. 1867). Fr. Dieterici, Die Philosophie der Araber im Xe Jahrhundert aus den Schriften der leutern Bruder (1858–68). T. de Boer, Die Widersprüche der Philo-sophie nach al-Ghazzali und ihr Ausgleich durch die Rōd (1894) ir kiti.

* Sig. Goldzih. Materialien zur Kenntnis der Almohadenbewe-gung in Nordafrika (3 D. M. G. L. I. publ. 30–140).

(Toliau bus).

S. K. Krukovskaja.

Chinija.

Dangiškiosios cesorystės gyvenimo ir papročių vaizdeliai.

Su paveikslais

Vertė J. Laukis

geltonos ir drumstos. Goango drumsta yra dėlto, kad ji plaukia ir graužia savo augstus skardžius geltonžemius krantus. Vasarą, lie-tinguoju laiku, Goango išsileja ir patvinsta, o kadangi jos krantai yra augstėni už pa-jungtos šalies, tai tų šalių gyventojams gresia didelis pavojus. Jie priversti ginti savo lau-kus ir namus nuo baisios upės. Sutu tikslu jie daro visą eilę užtvėnkimų ir nuveda vandenį kanalais. Šitiems-gi užtvėnkimams taisyti ir valyti reikia kokios šešios dešimtys tūkstančių darbininkų.

Geltonoji upė yra labai nepastovi: ji sa-vo vagą mainė kokią dešimtį kartų. Ir kiek-vieną kartą permaina Goango vagos buvo di-delė nelaimė šaliai, padarydavo baisius su-naikinimus; vienoje vietoje ji užsėmdavo der-lingą žemę, kitą gi palikdavo be vandens apie-lines, tik tuomi ir begyvenusias. Tas nėsė žmonėms badą. 1887 metais ji užtvindė 22 tūkstančius kv. varstų ir pradžė pusantro milijono žmonių. Neveltui dar senovės chi-nų raštininkai Goango pavadino „nepataiso-ma upė“ — potvinių laiku ji yra pavojin-giausia upė.

Dar dabar tebegalima matyti seną Goango vagą, kurią ji apleido 1851–52 m. Dabar Goango žemutiniam savo tekėjime yra siau-resnės kaip viršutiniam. Beįsiekodama sau naujos vagos, upė paklydo ežeruose, pelkėse ir požeminėse sriovėse. Goango ties savo įtaką klaidžioja po pelkėtą plotą ir įteka i Geltonąsias jūres. Čia upė yra per daug siau-ra ir laivai su vargu tegali ją prasiskverbti. Dideli garlaiviai joje visai neplaukia. Lai-vams plaukyti svarbesnis yra jos priedupis Veicho.

Kuone visas Goango atvadas apsidengs goan-tu—geltonžemio sluogsniu. Vietomis jo sluogsnis siekia iki 500–600 mastų storio. Šito atvado provincijose kuone visa kas gel-tona: geltonojo kalvos, keliai ir laukai, gel-tonuoja namai iš molio pastatyti, geltonuoja upeliai ir srautai, nešdami drumstą geltoną vandenį; net augmenis apsidengia geltonomis dulkėmis; mažiausias vėjalis sukelia debesius smulkių molio dalelių. Dėl šito geltonžemio poto Chinijos cesorius vadinama „Geltonuo-ju cesorium“, vadinasi žemės valdytoju.

Goango upės sritis yra žemdirbystės ša-lis; tai Chinijos aruodas. Geltonžemis yra derlingiausia dirva: jame randas visi maitina-mieji dalykai augalų augiui reikalingi ir jos yt kempinė gerai sugeria ir užlaiko drėgnumą; tręšti jo nereikia, taip kad pjutis nuolatos žaunama per apskritus metus. Tuo pačiu geltonžemiu tręšiama laukus, jo neturincius. Šituo tikslu žmonės skaldo geltonžemio šmo-tus ir gabena juos ant artimųjų dirvų.

Siaurinėse Chinijos provincijose gulinčiose Goango paupiu žmonės iskasa sau būstus tvir-tuose geltonžemio kluodose, kurie iskyla lyg sienos. Šitos sienos iskasta netik daugybė urvų — kaimiečių būstų, bet ir visuomeniški trobėsiai ir viešbučiai su plytų skliaustais (ply-tos daroma iš to paties geltonžemio, maišyto su kapotais šiaudais). Šitų provincijų gyven-tojai gyvena tokiose požeminiuose kaimuose istisus metamsimčius. Tai yra pigus, tvirtas, sausas ir švarus būstas, vasarą — vėžius, zie-ma — šiltas. Ties apacia geltonžemio sienos plikos ir dykos, pasilpigis gi laiptais augstyn išeinama i aikštę, tarp nusidriekusio žalių lau-ky kilmio. Tokiu būdu žemdirbiai gyvena po savo pačių laukais.

Skardžios molio sienos tankiai yra perker-tamos siaurėmis aiziomis. Šitos aizios būva važiuojamais keliais; kitokių kelių čia nėra; plotis jų nedaugiau 2–3 mastų, taip kad jų vėžimai negali prasilenkti. Todėl važiuojas šituo siauru keliu garsiai šaukdamas duoda žinią apie save užeinančiam. Apsilenkti rei-kia per tokius jau siaurus šoninius užkaborius. Šitame užkabarų ir skersgatvių labirinte ne-sunku yra paklysti nepratusiam žmogui. Sau-su metu laiku ratai sukelia dulkes, o pa lietu jie grimzta purvynan.

Kita didelė Chinijos upė yra vadinama Jantsekiang arba Taktianu, reiskia, Didžia-ja upė.

Josios strityje gyvena suviršum 200 mili-jonių žmonių. Nors Jantsekiang ir reiskia chi-nų kalboje Mėlynoji, sulę dangaus varsos, bet potėisybei jos vanduo yra gelsvas nuo imi-susių žeminių dalelių. Sulę didumo (800 varstų) ji yra viena iš didžiausių upių ant žemės rutulio, pagal skaičių ketvirta (1-ma Amazonė, 2-ra Mississipi Amerikoje, 3-čia Nylus Afrikoje). Įtaka jos tokia plati, jog kito krašto nebegalima užmatyti. Jantsekiang niekuomet nemainė savo vagos ir neatgabeno tokių nelaimių, kaip Goango. Jureivystei ji yra labai tinkama ir naudinga: ji yra nuklota nesuskaitomais laivynais žėglinių ir irklinių laivų, džonkų (nedidelių chiniskų žėglinių lai-velių) ir valčių; iš jos gyvena iki 100 tūkstan-čių laivininkų-luotininkų. Jantsekiango kran-tai yra plačiai apaugę nepereinamais nendry-nais, tarp kurių yra lankos ir laukai su at-skiromis medžių grupėmis. Vasarą, lietinguoju laiku Jantsekiang smarkiai patvinsta ir kur sausu metu laiku kaimietis per nendryną su jaučiais pervaziuoja, ten patvins planki-ma laivais. Vietomis ant Jantsekiango iskyla uolos, kurios padalina apę i kelias sriovės. Viena tokių granitinių uolų vadinasi „Mažoji

Naslaite“. Ji padaro puikų įspūdį daliai pa-statytais ant jos trobėsiais ir šventnamiu pa-čioje viršūnėje.

Jantsekiang įteka i Geltonąsias jūres. Ši-tos jūros vadinama geltonosiomis dėlto, kad jos yra drumstos nuo upių sunašų — dazo ka-vos su slyvomis. Kaip Geltonosiose jūres, taip ir Jantsekiango įtakoje plaukiojimas yra gana pavojingas; jose yra daug nusekusių vie-ty, prietamgi čia niūksio tirštos miglos. Ju-reiviai tankiai suranda kelią, tik vienval ma-tuodami dugną.

I šiaurę nuo Goango teka upė Peicho; ji yra labai svarbi jureivystei. Po ją plaukioja garlaiviai nuo pamarinio uosto Tjen-tsin, sto-vinčio ties jos įtaka, iki Chinijos sostinės — Pekino.

Peicho, Goango ir Jantsekiang yra su-jungtos savytarpėje taip vadinamu Didžiuoju Ciesorišku Kanalu. Šitas kanalas yra labai vingiuotas ir nevienokio platumo. Chiniečiai pasinaudojo senomis upių vagomis, ežerais, pelkemis ir jas sujungė vieną su kita nedide-liais kanalais. Dabar kanalas neturi tokios didelės svarbos kaip seniaus ir naudingas jis tik vietinei vaizbai. Svarbiausioji vaizba pa-laikoma dabar europinio statymo laivais, ku-rie pasirodė jau ant visų svarbesnių Viduri-nės karalystės upių.

Pietinėje Chinijoje teka upė Sikiang. Ji nėra tokia didelė kaip Goango ir Jantsekiang. Ji teka per derlingas ir pramoningas Chinijos provincijas ir įteka Pietinėm Chiniskon juron, įtakoje pasidalinama i daugelį sriovių. Viena šitų sriovių yra vadinama Žemėgūgne upė, ant kurios stovi svarbus vaizboje miestas Kan-tonas.

Kalnai, atidaliną Goango sritį nuo Jant-sekiango srities, padalina Vidurinę viespaty-stę i dvi dalis — šiaurinę ir pietinę, daug ka-me nepašiasias viena i kitą. Šiaurė turtinga geltonžemiu, pietuose jo nėra. Šiaurė yra vie-noda lyguma, pietai — kalnuota šalis su pla-čiais kloniais, skardžiomis uolomis ir gilio-mis pragarmėmis. Šiaurė bėdina giriomis, pietai — turtingesni. Šiaurėje klimatas yra sausas ir šaltas: čion žiema aštri ir šalta, va-sara gi karšta; upės užšala. Molinėse kaimie-čių grintelės miegama, kaip ir pas rūsius, ant krosnies. Pietuose klimatas yra minkštas ir drėgnas ir tam tikru metu laiku lyja lietus. Čia namai statoma iš bambusinių nendrių*, miegama ant ragazių. Šiaurėje auginama kviečiai, kukuruzai, tabakas, miežiai, pupos, sorai, saldžiosios bulvės (batatai). Pietuose auga šitų kraštų augalai: cukrinės nendrės, medvilnė, ryžiai, arbata, šilkmedžiai, kurie buva maistu šilkiniams, vabalams. Čia me-džiai žaliuoja apskritus metus. Šiaurėje iš-vesta platus keliai, kuriais važinėjama veži-mais, kupranugariais, arkliais, mulais ir asi-lais. Pietuose per kalnus eina siauručiai ta-keliai, prieinami tikta mulams ir arkliams. Šiaurėje upėse plaukioja nedideli laivai, pie-tuose — vaikščioja skaitlinguose kanaluose ir upėse garlaiviai ir visokios rūšies laivai.

Bet kaip šiaurinėje, taip ir pietinėje daly-je Chinija neturi daugelio girių. Tikros gi-rios auga tik tarp kalnų. Iš medžių tankiaus auga blindos, popeliai, šilkmedžiai, guobos, kaštanai, baltažievės pusis. Šiltesnėse vietose — kamfarinis medis, alyvos, liakinis medis, lajinis (uogose yra lajus, iš kurio daroma žva-kės), muilamedis (kurio vaisius vartojama vietose muilo) ir bambusinės nendrės. Bam-businė nendrė ypatingai yra naudingų auga-lų: iš jos stato namus, daro rakandus, veja virves, daro žėglus, popierą, o jaunus stiebe-lius vartoja valgiui. Daug auginama vaisinių medžių; čia auga apelsinai, persalyvės, vys-nios, granatai, abrikosai ir net vynuogės. Daugelis chiniskųjų augalų yra įdomūs savo puikiais žiedais ar gražiais lapais, pav., puikiosios kamelijos, azalijos, glaucijos.

Chiniečiai stropiai naikina visus krūmus ir girias, nes žemė jiems reikalinga krūmū-mui; taipogi šituo keliu jie išnaikina žvėris. Šiaurinėje Chinijoje randas daugiau šaltųjų šalių gyvulių, bet juo toliau i pietus, juo dau-giau šiltų kraštų gyvulių randas. Mažai ap-gyventose vietose griosie galima sutikti tigrai, barsukai, beždžionės; toliaus sutinkama žel-viai, žalčiai, driežai, salamandros, daug plė-sriųjų ir vandeninių paukščių. Skaitlingos Chinijos upės ir upeliai yra gausios žuvimis. Žuvis džiiovinta ant karščio ir ant saulės yra paprastas maistas turtuolui ir varguliui.

SKYRIUS II.

Žinios apie senovės Chinų žmones. — Pir-ma europiečių pažintis su chinais — Viršuti-nė chino išvaizda. — Drabuzis. — Maistas. — Opiumas. — Žemdirbystė. — Ryžiai. — Arbata. — Medvilnė. — Chinų darbštumas. — Amatai ir pramonija.

Chinija yra labai sena viespatystė. Ji gy-vuoja nemažiau keturių tūkstančių metų. Se-novėje Chinija susidėjo iš nedidelių nepri-klausomų viena nuo kitos viespatysčių. Bet apie 200 metų pr. K. garsūs Tsin-Ci-Goa-ng-Tu sujungė nedideles viespatystes i vieną ir nuo to laiko Chinija randas tose ribose, kokio-se ji yra dabar. Žinios apie senovės chinų istoriją yra knygose Su-King, parašytose 500 metų pr. K. Tsin-Ci-Goa-ng-Tu cesoriaus pri-saku visi jų egzemplioriai drauge su kitomis knygomis buvo sudeginta. Bet paskui senas mokslininkas Fu-Cang, zinodamas jas atmin-tinai, parašė išnauroj. Po to buvo surasta seno sugriauto namo sienose dar vienas eg-zempliorius, parašytas ant bambusinių lente-

*) Bambusinė nendrė auga labai didelė ir yra nepaprastai lengva, kadangi viduje yra tuščia.

(Toliau bus).

IS VISUR.

|| Amerikos karo ministeris J. M. Dickinson vėsi dabar Činijoj. Ji ten labai gerai priėmė. Buvo įrengta naujoviskos Činijos kariūnės paroda, kurioje dalyvavo 11.000 karių.

|| Portugalijos randas uždare žuizitų klostorių mieste Aldisa da Prate ir kungiai iš Portugalijos tapo išvyti. Jiems pranešta, jog bus kalėjimuose pasodinti, jaigų handytų Portugalijon sugrįžti.

|| Portugalijos karalius davė amnestiją laikraščininkams, kurie buvo įsodinti į kalėjimus už raštus prieš valdžią.

|| Respublikoj Panama prezidentu likosi išrinktas Arosemena, Jungtinių Valstijų pasiuntinis gaudino net amatinavimu Panamos, jaigų išrinktą Arosemeną. Užtai Jungtiniai Valščiai atsiuntė savo nemokantį priderančiai elgtiesi pasiuntinį.

|| Mieste Helsingfors susirinko Finlandijos seimas. Prezidentu seimo išrinktas nemalonus maskolių valdžia Svinhufsvėd. Jis savo prakalboje išreiškė nuomonę, jog, nors Finlandijai atėjo blogi laikai, bet jis tiki, kad ji pergyvens tuos laikus ir neparduos savo laisvės. Reikia manyti, kad seimas dūmos ir viešpatystės tarybos pavestus Stolyfino sumanymus atmes ir seimas gal ant visados jau bus išvilktytas.

|| Maskoliškoji valdžia Finlandijoj rengia savo sudemoralizuotiems biurokratams rusifikavimo dirvą. Dabar sulygino teises maskolių su teisėmis finų užimant urdus, taigi aišku, kad rengiasi ten sūsti maskolių urdinkus ir mokytojus. Iki šiol Finlandijoj urdus galėjo užimti tik baigę mokyklą Finlandijos mokyklose, o jos ne maskoliškos buvo. Urdininkams maskoliams nerbintiems naudotiesi iš lygių teisių skiriamose didelės baumės; bylos už tokias prasizengimus turi eiti ne į Finlandijos teismus, bet į Peterburgo teismą, kur teisėjai maskoliai.

|| Praneša, kad Vokietijoj ant gelžkelio buvo atrasta didelė bomba, prieš važiuosiant toj vietoj kaiserui Vilhelmui.

|| Kariškieji šnipai Vokietijos ir Anglijos nersia šiaurinėje jūroje. Vokietija areštavo du Anglijos šnipus, Anglija savų kelių areštavo du Vokietijos šnipus. Ir tai ir kita pusė sugautus šnipus laiko kalėjimuose ir apseina su jais labai aštriai. Matyt šitos dvi viešpatijos nelabai geruoja viena į kitą žiūri.

|| Emdenė suėmė daug vokietų, kurie padėjo anglijoniui Brandonui nuimant tvirtovę salos Borham ir Heigotando plentus.

|| Iš Berlyno praneša, buk du maskoliškieji revoliucionieriai stengėsi prisigriebti į Friedberg rungą, kur gyvena caras. Jie buvo karių uniformose, todėl pirminė sargyba juos leido, bet sulaukė antroji stovinti prie vartų. Juos suėmė.

|| Iš pašauktų Vokietijoj kariūnėnų periteus metuose 265.333 vyrų, 52 arba 0.02% nemokėjo nei skaityti, nei rašyti; daugiausiai tokių, nes 10, buvo lenkų apgyventojų Poznaniaus provincijoj. Nei vieno nepažįtančio rašto nebuvo Westfalijoj, Nassai ir Hohenzolern provincijose. Tokiu būdu su mokslu rašyti Vokietija stovi augščiau už kitas viešpatystes: Angliją, ant 1000 gyventojų, yra nemokančių rašyti 10, Prancūzijoj 35, Austrijoj 220, Italijoj 307, Maskolijoj 620.

|| Sveicarijoj, mieste Genevoj 14 d. rugsėjo prasidėjo metinis susirinkimas jaunųjų egiptijonų arba šalininkų Egipto nepriklausymstės. Susirinkę išsuntė telegramą Anglijos valdžiai su reikalavimu, kad Anglija iš Egipto tuojaus pasitrauktų. Susirinkę smarkiai peikė buvusį prezidentą Rooseveltą už jo kalbą sakytą Chartone, kurioj jis išreiškė savo nepriklausumą Egipto savistovystei.

|| Pietinės Afrikos angliškose valdybose atsiuvo rinkimai vietinio parlamento atstovų. Šiuom vartu daug vietų nužudė burai,

o jas paveržė aukso ir deimantų kasyklų savininkų kandidatai, taigi anglijonai. Bet visgi burai turės parlamente mažą persvarą, tik kaip matyt, toji persvara bus ne ilgam.

|| Manevruose Prancūzijos kariūnėnės pasirodė, jog aeroplanai, arba orlaiviai be balionų labai naudingi karuose, užtai orlaiviai su balionais laike smarkesnio vėjo visai netinka.

|| Paryžiuj suėmė amerikoną, 24 metų amžiaus Osviną Kungą, kurio tėvas užima augstą urėdą Texase. Mat šitas amerikonas Sveicarijoj paleido sukalstuosius čekius.

|| Peterburge suareštavo amerikoną Margoliną ir su juom atkakliai moterį. Jie mat papildė dikta prigavyse.

|| Valiuj straukuoja anglių kasyklų darbininkai. Straukuoja jau 12000 darbininkų Cambrian kasyklose, bet straikai gali išsiplatinėti ir apimti visas kasyklas, o tasyk straukuotų 20000 darbininkų.

|| Austrijoj, tarnaujanti ant pietinių gelžkelių, iškovojo diu desnių algų, griebsi ne streiko, bet pildymo visų kelių ministerijos ir gelžkelių užveždos padavadijimų. Mat tie padavadijimai taip kvaili, kad juos pildant, traukiniai negali bėgioti. Už pildymą padavadijimų nieks tarnaujančių negali bausti.

|| Nauja Anglijos karalienė Aleksandra kreipėsi į garsų Anglijos kompozitorių F. Tosti, kad jis parašytų muziką naujai giesmės karalienės garbei. Giesmės prasidedant žodžiais: Dieve, apsaugok karalienę Aleksandrą. Nauja Anglijos karalienė apskritai visur norint pabrėžti savo vardą. Išteigiamos draugijos neturi vadinties vien karalienės, bet karalienės Aleksandros. Nauja karalienė nori, kad būtų pirmojo vietoj jina, o ne naščė karalienė.

|| Sūciauti pietinėj Maskolijoj cholera paėmė jau 100000 žmonių gyvasčių, pasiekė jau ir Azijatišką Maskoliją. Apsirgimų buvo 18237. Pereitą savaitę buvo 7359 apsirgimų ir 3557 mirtis. Peterburge apsirgimų buvo 3750, o mirčių 1370.

|| Cholera jau ir Vokietijoj pradeda platiniesi: buvo jau apsirgimai Gedanijoj ir Marienburge.

|| Išiveržusi iš Maskolijos į Vengriją, o paskui į Austrijos sostą Vinoboną ir į Triestą cholera dar vis siauriai ir nesilaikanti; atsitinka dar vis nauji apsirgimai, nors mirčių nuosimtis ne taip didelis kaip Maskolijoj. Mat Austrijoj ne tik valdžia, bet ir draugija kovoja su cholera.

|| Brukselės Belgijoj rusų ateiviai laikomi po 5 dienas sanitariskoj priežiūroj. Bijoma, kad neužneštų choleros.

|| Švedijoj, smarkus lytus išnaikino laukų vaisius, todėl ypač pietinėj Švedijos dalyj laukia menko surinkimo javų.

|| Kanadoj šiomet surinko kviečių tik 122.785.000 bušelių arba 43.959.000 bušelių mažiau negu pernai.

|| Minsko mieste tikrieji rusai reikalavo nuo valdžios, kad ji pralauktų katalikų sufraganą vyskupą Ceplą, kurs būk darąs katalikiškas demonstracijas ir kenkias pravoslavijai.

|| Viename Rosijos kaime, Rozvognoj, pasikorė 110 metų senis. Pasikorės dūlo, kad visi vadindavę jį dykduoniui.

|| Helsingforse Suomijoj, buvo didelis gaisras; sunaikino visą kvartalą; nuostolių skaitoma apie 500.000 rublių.

|| Belgijos sostą Brukselėj sugriuvo viena parodos trioba. Du darbininkai tapo užmušti, o daug jų sužeista.

|| Kariūnėnė daugiausiai pinigų išleidžia Maskolijai, nes 237 milijonus dolarių kas metai; antra vietą užima Jungtinės Valstijos; jos užlaikymui 82.000 karių išleidžia kas metai 168 milijonus ir, apart to dar pensijoms \$160.728.

839; Vokietija užlaikymui 621.000 karių išleidžia 168 milijonus dolarių, Prancūzija 600.000 karių 160 milijonų, Anglija 290.000 karių 134 milijonus dolarių.

|| Kaikuriuose Anglijos vietose yra keistas paprotys. Vestuvėse nuo jaunojo ir jaunosios numauama po viena batą ir iškeliami kieme ant ilgos varpsties. Tai atneša laimę jaunavedžiams.

|| Prof. Mečnikovas, apie kurį buvo rašyta pereiname "Lietuvos" numeryje, pripažino, kad išrastasai vaistas nuo sifilio "606" yra geras. Geresnio šiuo laiku dar nėra.

AMERIKOS LAIKRAŠČIAI PILNI APRASYMŲ APIE LINĄ CAVALIERI.

Garsi italų operų dainininkė Lina Cavalieri apskuo galvą Amerikos milijonieriui šerifui R. W. Chanleriui, kuris ją vedė. Cavalieri vienok visai jo nemylėjo. Jos numylėtas buvo ir tebėra Rosijos kunigaikštis Dolgorukas. Isteikėjus už Chanlerio, Lina Cavalieri pareikalavo, kada jis užrašytų jai visus savo turtus. Ji tą tuojaus padarė. Tasyk Cavalieri paskyrė savo vyrui 20 dolerių į mėnesį ant pragyvenimo, o pati išvažiavo pasivažinėti pagal Europą su kunigaikščiu Dolgoruku. Chanleris irgi sekė paskui Cavalieri. Bet jina tik su Dolgoruku džiugėsi ir linksminosi, o Chanleris į ją galėjo žiūrėti tik iš tolo. Netekęs savo milijonų ir neįgijęs pačios, Chanleris nusimėnė gryžti Amerikon. — Tai, mat, kokios pasituosios moteris tos garsios dainininkės.

ATVIRLAISKIAI IS DANGAUS.

Sakoma, kad Prancūzijos orlaivinkai praš visų žmonių, kad kiekvienas atrastų kur žemėje atvirlaiskį, išmestą iš orlaivio, nušėstų jį ir įmestų į pačios skrynute. Kad būtų galima pažinti, kad tai atvirlė iš orlaivio, orlaivinkai padavė pačios ministeriui prašymą išleisti specialias marks.

JAPONIJOS NETURTINGUMAS.

Nežiūrint, kad po kare su rūsais Japonija tapato labai garsi, ji visgi pasilieka neturtingiausias kraštas. Japonija yra bėdinesnė net už Italiją "Review of Reviews" paduoda žinlą, jog neseniai vienas japonų profesorius Kambė pagrašinęs japonų ekonomijos žurnale "Nippon Keizai Shūnichi" skaitines, parodančias, kaip neturtinga yra Japonija. Pagal to profesorius palyginimų išvada, kad Japonijos bendras turas nesiekia ir pusės to, ką turi Italija. Šit skaitines, parodančias kiek ant 1000 jėnų*) Japonijos turto išpuola jo kituose kraštuose:

Japonija — 100 jėnų.
Italija — 269 jėnos.
Austrija — 384 jėnos.
Rosija — 551 jėna.
Vokietija — 683 jėnos.
Prancūzija — 743 jėnos.
Britanija — 1.008 jėnos.
Suv. Valstijos — 1.307 jėnos.

Japonija ne tik mažiausia turint turto, bet ir daugiausia skolinga. Japonijoj, anot prof. Kambė, ant kiekvieno 100 jėnų turto yra 22 jėnos skolų, tuo tarpu Italija ant 100 jėnų turi skolų tik 17 jėnų. Rosija ant 100 jėnų — 14; Prancūzija — 14; Vokietija — 10; Austrija — 7; Didž. Britanija — 7; Suv. Valstijos — 1. Ineigos išpuola ant kiekvieno žmogaus Japonijoj irgi labai mažas. Kuomet Japonijoj išpuola ant kiekvieno žmogaus 10 jėnų, tai Italijoj 23, Austrijoj 28, Vokietijoj 41, Prancūzijoj 52. Didž. Britanijoj 60, Suvienytose Valstijose 73.

Japonijos žmonės mokesčių išmoka irgi gana daug. Iš 10 jėnų uždarbio japonas išmoka mokesčių 1 jėną 20 sen'ų, italas 1 jėną 22 sen'as, austrijietis 1 jėną 13 sen'ų, prancūzas 97 sen'os, anglas 99 sen'as, vokietys 67 sen'as ir amerikonas 33 sen'as.

Tačiau, nežiūrint, kad Japonija yra tiek neturtinga, prof. Kambė tikis į jos ekonomiską išsiplėtojimą.

*) Japonijos jėna maž-daug lygiu 50 centų. 100 sen'ų yra viena jėna.

Tėvynės Mylėtojų Dr-stės Reikalai.

Visas raštus Tėv. Myl. Dr-stės reikaluose, kuopos ir pavienio ypato malonės siųsti Dr-stės J. V. Luthauskas ir redaktorius.

601 Brick St., Valparaiso, Ind.

PLATINKIT T. M. D. IŠLEISTAS KNINGAS.

Savo gyvavimo laike T. M. D. išleido daug įvairių kningelių, kurių dalis tapo paskleista pirmiausia tarp narių; daug egzempliorių išdalinta dykai, tai kningynėlių draugijoms, tai šiaip neturtingiems tėvynėj lietuviams. (Bet daugumas iš T. M. D. kningelių darė sau gerą biznį). Vienok, nors ir daug tų išleistų kningelių paskleista, išplatinta, bet daug jų turime dar T. M. D. sankrovėje; jos ten guli be naudos, o reikėtų butinai jas skelsti tarp žmonių, nes visos tos kningelės yra moksliško turinio, ir naudingos pasiskaitymui kiekvienam. Štai jų surašas:

1. Keistutis, istoriška tragedija. Tos kningelės sankrovėje yra 300 egzempliorių.
2. Orleono Mergelė, istoriška tragedija, sankrovėje yra 150 egzempliorių.
3. Lenkai ir Lietuviai 206 egz.
4. Grovo Kiburgo kelionė 108 egz.
5. Vanduo ant žemės 1304 egz.
6. Baudžiava Lietuvoje 963 egz.
7. Geologija 828 egz.
8. Kaip sutaisytas žmogaus kūnas 825 egz.
9. Eilės Prano Vaičiūčio 1179 egz.
10. Kaip žmogus gyvena ant žemės 2352 egz.
11. Chemija 1951 egz.
12. Žemės istorija 1510 egz.
13. Kaimiečių kova su ponais 2023 egz.
14. Socializmas ir darbininkų klausimas 1480 egz.
15. Živilė, istoriška tragedija 1167 egz.
16. Revoliucija 1360 egz.
17. Aritmetika 549 egz.

Iš viso turime T. M. D. sankrovėje 18.269 egzempliorių kningų. Jos užima daug vietos ir pastarame laike T. M. D. kninginkas net skundžiasi, kad dėl stokos vietos nebežina, kur reikėtų sutalpinti likusius Kudirkos raštus. Draugai, yra tai mūsų draugijos turas vertas kelių tūkstančių dolerių. Pasirūpinkime, tą turą pakeisti į pinigų, kurie mums yra reikalingi išleidinėjimui naujų raštų.

Mēs žinoime, kad šiame laike draugija turi artį keturių tūkstančių narių, didesnę jų dalį yra prisirašę tik pastaraisiais dviem ar trimis metais ir todėl jie gavo tik vėliaus išleistas T. M. D. kningas, o apie ankščiau išleistus, tili iš jų gal būt nei nežino. Abejot ne reikia, kad tarp jų atsirad daug tokių, kurie nori nusipirkti visus T. M. D. išleistus raštus. Visi T. M. D. išleisti raštai, jos nariams pasiduoja už pusę nominaliosios kainos. Todėl patariame, kad kuopos savo susirinkimuose apie tai pasinektų. Patariam, kad paimtų po kelias dešimtis egzempliorių nuo T. M. D. kninginko augščiausiu parduotų kningelių ir jas bandytų parduoti. Kuopos, labai praktiškai padarytų, jai išrinktų kninginką, kuris užsiimtų tuomi darbu. Esant tokiam kninginkui, jis galėtų nevien kuopos susirinkimuose parduoti kningele, bet ir rengiamuose vakaruose, ar tai kuopos ar bent kokių kitų draugijų. Tokiu būdu manoma, kad greičiausiai tas, tuom, tarpu gulintys T. M. D. sankrovėje, kningas galėsime paleisti svietan. T. M. D. vyriausiu tikslu yra skelsti apšvieta, kad darbas kaip platinimas T. M. D. kningelių norintiems pasidaruoti yra grynai ideališku darbu, tuomi padarysime naudą žmonėms ir draugijai. Jaigų kiekviena kuopa pasistengtų parduoti tik už \$10 vertės kningų per metus; tai esant tuom tarpu 119 kuopų, suplanktų T. M. D. išdan \$1190 per metus; už tokią sumą galėtum išleisti naują kningą. Todėl, kas nori dirbti ką nors labi draugijos ir mūsų brolių, tai griežkimės šito darbo. Kiekvienas gražus žodelis ir kiekviena kilta mintis išreikšta tals gražiais žodeliais, jaigų nebus paremta aktu ališku darbu, maž duos naudą. Darbai, geri ir gražūs darbai, yra tik skaitonimas. Todėl visi draugizai sukurkime prie šito darbo, o pamatysime, kad meto bėgy vi-

sus sankrovėje esančias kningas parduosime.

T. M. D. pirm. J. V. Luthauskas.

GRAND RAPIDS, MICH.

Dar 22 gegužio š. m. par mėnesinį vietinės T. M. D. 58 kuopos susirinkimą kilė užnamas surengti teatrališką vakarą. Vadovu tam surengimui išrinktas: J. Garnupys ir padėjėjas Grigalius Belinis (kuopos vyrų choro vedėjas), Jonas Besasparis, V. Valenta, K. Pašloša (kuopos pirmas) L. Braikys (kuopos raštinkas). Iš prieštasties didelių vasaros karščių tas sumanymas įvykinti greitai laiku negalima buvo, bet šiek tiek orni atvėsus, kaip išrinktieji, taip ir kiti draugai, kas, kiek, kuomi gelėdamas griebsi už darbo, ir ačių jų pasidarbavimui 4 rugsėjo, Sv. Petro ir Povilo draugijos sveitėnėje atsiliko vakaras su loimais, dainomis kalbomis, deklamacijomis ir muzika, tokio vakaro šiame mieste nėra dar buvę.

1.) Vakaro Atidarymas (atid. J. Garnupys) ir kalba Felikso Belinio.

2.) Daina "Stradellis" T. M. D. 58 kuopos vyrų choras.

3.) Muzika "kur bėga Seipė".

4.) Komedija "Velnišas ne Bo-ba" aktas I — veikiantis asmenys: A. Tinkulys — F. Belinis, Mikolas Greibus — J. Slikas, Jozas Keraitis — J. Dementis, Morta Keraitienė — R. Slikienė, Klumpikienė — F. Glylienė.

5.) Deklamacija Pr. Astrauskiūtės — "Vincio Kudirkos" atminimui.

6.) Muzika "Kariškas maršas".

7.) Tasa — "Velnišas ne Bo-ba" aktas II.

8.) Duetas M. Danevičiūtės ir M. Beliniūtės — "Pasakyk mano mylinas krašte".

9.) Muzika — Maršas "Sugryzimas".

10.) Komedija "Neatmezgamas Mazgas" — veikiančios ypatos: Felderis Kanapinkas, J. Urbanas, Vičla, Marytė — M. Beliniūtė, Vičla, Marytė — M. Beliniūtė, Vičla, Marytė — M. Beliniūtė, Vičla, Marytė — M. Beliniūtė.

11.) Kvarjetas (M. Danevičiūtė, M. Beliniūtė, A. Jasaitis, P. Varnas) — "Paukšteliai Mielai".

12.) Muzika — valcas.

13.) aklka — J. Garnupys apie T. M. D. ir jos tikslą.

14.) Deklamacija L. Braško — "Mergytė".

15.) Himnas "Lietuva Tėvynė mūsų".

syki kuopos vyrų choras ir muzika, diriguojant G. Beliniui.

Ši kuopa dar visai jauna, ir nors turi ne mažą skaičių tautiški kultūrisko darbo nuveikimui, bet tos spekos dar nesutvarkytos kaip reikia, už tat ne mažai buvo vargų surankioti atsakančius lošėjus; vis-pji lošimas pasiseke gan gerai, geriau negu tykėta. Geriausiai atliko savo roles pirmojo komedijoj R. Slikienė (Keraitienės role) ir J. Slikas (Martytes role) nors dekoracijos buvo ne visai atsakančios — sakysim, kad ir K. Saplys (Margelio role) su vyzomis, drobinėmis kelnėmis, lietuviška juosta apsiuogęs visai ukininkų išrodė.

Iš dainų geriausiai atlikta duetas ir kvartetas — balsai parinkti geri ir atsankti, ypatingai P. lės M. Danevičiūtės stiprus ir išlavinatas sopranas garsiai skambėjo, ir choro tik daina "Stradellis" pradžiaus išėjo o tautiškas himnas atlikta visai gerai.

Kalbėtojai buvo vietiniai: F. Belinis (neseniai iš Lietuvos atvažiavęs) ir J. Garnupys. Belinis kalbėjo apie Lietuvą, aiškino kad Lietuvoje apšvietimas stovi labai žemai, iš valdiškų pradinų mokyklų lietuviams labai mažai nuveikia; tie lietuviai irgi mažai nuveikti gali budama nuo laudies atskirta nes atsakančių draugijų, kur jiji akis-akim susitiktų su valdieciais nera, prakalbos laikyti negalima, ir t. t. Toliaus ragino amerikiečius daugiau darbuotis Tėvynės labui, nurodymas, kad mes, budami geresnės politiskose ir ekonomiskose slygose, galime daugiausia veikti. J. Garnupys savo kalboje parodė kas tai yra T. M. D. ir kokius tikslus jiji turi. Daugelis susirinkusių lietuvių tik dabar pažino, kad T. M. D. išrinktųjų dirba tėvynės labui. Deklamacijos irgi puikiai atliktos. Pr. Astrauskiūtė (12 metų) deklamavo jausmingai ir aiškiai tik kiek skubiai, Leonas Braškys deklamavo visai atsakančiai.

Tvarka visame kame buvo pa-

vyzdinga, publika nežiūrint į skaitingumą užsilaikė ramiai, o užgiedojus chorui, su muzika sykiu, tautiška Himną visi atsisotojo. Visa kuomi publika liko pilnai užgandinta, — visą vakarą per tris su viršum valandas, girdėtis buvo garsų delyj plojimais.

5 Rugsėjo buvo kuopos susirinkimas, tarp kitko nutarta išreikšti per laikraštį padėkavonę visiems prisidėjusiems prie įrengimo vakaro o ypatingai prie kuopos dar ne prigulintiems J. Slikui, M. Danevičiūtei, M. Beliniutei, F. Glylienėi ir kitiems. Kuopa labai dėkinga ponams Slikams kurie atlošė svarbiausias roles, bė to dar pas save leido daryti teatro repeticijas ir šiaip daug kuom prisidėjo prie įrengimo vakaro.

Šioji T. M. D. kuopa gyvuoja dar pirmus metus, o jau kelis sykias turėjo susirinkimus su gana plačiomis programomis, surengė prelekcijas, o dabar ir tokį puikų vakarą surengė — vienu dalykų musų T. M. D. kuopa sparčiai žengia pirmyn. Be abejonės ji ir ateityje rankų nemuleis ir už kelių mėnesių gal dar pukesnį lietuvišką teatrą pamatysime.

A. B.

Wilburon, Okla. — T. M. D. 86 kuopa savo susirinkimus laikoma kas mėnesis. Rugs. 4 d. buvo apkalbėti reikalai, paliesti Organe nr. 34, prasidėjimui prie p. J. Gabrio referatų atspaudimo; mušy kuopa nutarė prie to prisidėti kiek galint ir rengti paskaitas kuotankiausiai.

Su tulo Reporterio atsiliepimu organo nr. 35 mušy kuopa nesutaisko, kadangi mato tame nereikalingą kuopų ir narių užgauliojimą gešefmacheriais vien už tai, kad kaikurie, gal aplinkybės neleidziant, gavę Kudirkos raštus nori draugijai apeisti. Juk rengiant Kudirkos raštus leisti buvo tik pasakyta, kad tie gaus tuos raštus, kurie užsimokės 60c. už 1909 m. Dabar, kaip matome iš to atsiliepimo, visi kitaip išėina: reikia buti T. M. D. nariu net ir skaityti nemokant.

Man beužrasinėjant į 86 kuopą narius teko išgirsti šitokį atsakymą: tiesa aš nemoku skaityti, bet laikant įnamiais vyrus pasitaike tokie, kurie gerai skaito, tai gi jiems beskaitant ir aš galėsiu paklausyti.

Iš to galima laukti, kad apšvietos sėkla tikra neis niekias, bet atnės gerą vaisių ir tam užvydėti visai nėra ko, ypatingai dabar šitame bedarbis laike, kuomet jau 6 mėnuo eina kaip čia darbininkas nieko neuždirba; atsiranda ir kiti jam reikalai, pasirupinimas duona ir t. t.

Mūsų vadovai tokį nabagą darbininką vadina už tai gešefmacheriu, tai yra neteisinga. Mūsų kuopa ir toliaus prizada laikytis T. M. D.-jos, bet tuo tarpu kai kurie nariai išvažiavo kitur sau duonos įieškoti; bet yra viltis, kad bedarbė jau tuojaus pasibaigs ir mušy kuopa vėl sustiprės.

Kudirkos raštai, kurie atėjo į vis likosi padalinti nariams ir kai kurie nariai jau užsimokėjo mokesčių, bet dar ne visi, todėl laukiama, kol visi užsimokės.

St. Grigaliunas.

VIETINĖS ŽINIOS.

Chicago Federation of Labor 18 rugs. buvo perdėtinų rinkimai sekančioms metams. Buvo pastatyti šeši socialistų kandidatai, bet nei vieno jų neišrinko. Išrinkta visi senieji perdėtiniai.

18 rugs. Riverview parke kalbėjo socialistų vadas ir kandidatas į Amerikos prezidentus E. V. Debs. Savo kalboje užsipuldinėjo ant Roosevelto, aiškino, kad jis esąs darbininkų priešin, nežiūrint, kad dabar jiems ir prisigerinas. Kvietė, kad nei Rooseveltą nei į ką kitą žmonės nežiūrėtų, kaipo mes, budami geresnės politiskose ir ekonomiskose slygose, galime daugiausia veikti. J. Garnupys savo kalboje parodė kas tai yra T. M. D. ir kokius tikslus jiji turi. Daugelis susirinkusių lietuvių tik dabar pažino, kad T. M. D. išrinktųjų dirba tėvynės labui. Deklamacijos irgi puikiai atliktos. Pr. Astrauskiūtė (12 metų) deklamavo jausmingai ir aiškiai tik kiek skubiai, Leonas Braškys deklamavo visai atsakančiai.

Tvarka visame kame buvo pa-

Chicago, Ill. 16 d. rugsėjo, Winston Brothers geležies liejyklose atsitiko kokių piktadarių padėto dinamito eksplozija. Minėto liejykloj dirba 1000 neprikulinių ir unių darbininkų. Policija spėja, kad tai unių narių, arba jų draugų darbas.

So. Chicagoje įsikūrė "Birute" Dr-jos šaka. Įsikurison draugijėn iki šiol įstojo apie 15 vyrų ir tik viena mergina. Kuopelė giedojimo repeticijas atlieka kas pėtyvė, o loimo kas utarninkas So. Chicago miesto darzo (parko) svetainėje.

Svarbiausia Chicagoj pieno kompanija, Borden Condensed Milk Co. pagarsino, jog pieno kainos bus pakeltos iki 9c. už kvortą, nes kilant kainoms lotų produktų, turi kilti ir pieno kainos. Farme-riai, teisybė, geidžia daugias už pieną, bet jie pasigandina tuom, ką gauna, ką jiems moka pieno tristas.

Is Chicagos Lietuvių Gyvenimo.

Pirma "Aušros" Dr-jos Lietu- cija buvo 18 d. Rugsėjo. Lietu- vių Ratelio Svet. Prelekcija skai- tē p. Kl. Jurgelionis temoje "Scenos menas". Pirmiausiai kalbėjo apie dailę apskritai, kaip būtiną žmonių gyvenimo dalyką; vie- nas dailės skyrių yra scena. Kal- bėjo apie senovės žaidimus, nors gana trumpai, net pertrampai; ni- nėjo vien graikų scenos netobūlu- mą. Dabar gi žaidimas scenoje yra labai išsibolėjęs, artistai, no- rėdami būti gerais dailininkais privalo būtinai išieiti tam reikalin- gas mokyklas. Paskui prelegentas nurodinėjo kaip aktoriai turi veiki- ti: aiškiai apie balso organus, bal- sų, balso grynumą, kvėpavimą, iš- reikšimus įvairių garų, nudavimą, atjautimą, kalbos teisingumą, iš- tarmes ir t. t. Geresiam suprat- timui savo nurodinėjimų prelegent- as davė pavyzdžius, kaip tinkama deklamuoti, akcentuoti saki- niuose žodžius, daryti pauzas arba atskiepimo vietas; parodė, kaip kokios eilės turėtų būti deklamuojamos. Galop kaip pavyzdį atlošė įtraukė iš "Mindaugo". Ši įtrauka. (Heidenricho monologas) teisingai galima sakyti, prelegentui nusisekė labai gerai, taip gerai, jog xargu kas iš lietuvių geriaus tai galėtų atlikti.

7
